

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

LATVIJAS DEKOLONIZĀCIJA IR PAVISAM REĀLA!

Saruna ar **Edvīnu Šnori** – vēstures zinātnu doktoru, Saeimas deputāta kandidātu Zemgalē no Nacionālās apvienības

pantu un kolonistu pūļa kļūst arvien reālāka un tuvāka?

Edvīns Šnore:

Tieši tā es domāju. Situācija pasaulē arvien mainās, un mairnās par labu izpratnei un iespējām, lai šāda lieta varētu notikt.

gadus. Līdz ar to situācija ir izveidojusies tāda, ka publiskajā telpā mums šī tēma ir tabu.

DDD: Aizliegta un nepieklājīga?

E.Š.: Tieši tā. Kā karsts kartupelis, pat vairāk – pilnībā tabuizēta! Un tāpēc pat ir bailes no “DDD” piemēra...

DDD: No mūsu pieredzes?

E.Š.: No jūsu piemēra. “DDD” publiskajā telpā ir demonizēta. Un jaušā-

25 GADU INTEGRĀCIJAS KRAHS

DDD: Privātās sarunās esam pārliecinājušies, ka daudzi domā līdzīgi mums, vēlas dekolonizāciju, bet neuzdrošinās skatīties par to izteikties, jo tas nozīmētu izstumšanu no sabiedrības, nepatīkšanas darbā un citas neērtības. Kas, jūsuprāt, ir tie, kuri rada šo sabiedrisko domu,

““DDD” publiskajā telpā ir demonizēta. Un jaušamas bailes – nedod, Dievs, vēl mani arī pieskaitīs pie tiem, kas par to runā.”

“DDD” TIEK TĪŠI DEMONIZĒTA

DDD: Pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām jūs sacijāt, ka nav iespējams izveidot saliedētu sabiedrību, ja neaizbrauc liela daļa padomju laikā iebraukušo krievvalodīgo kolonistu, uzsverot, ka Eiropa, raugoties uz notikumiem Ukrainā, beidzot mūs varētu saprast jautājumā par nepieciešamo Latvijas dekolonizāciju. Vai, jūsuprāt, iespēja atbrīvoties no oku-

DDD: Tomēr “publiskajā telpā” par to nerunā. Tā saucamie eksperti, politologi konstatē faktu, ka šeit ir ļoti nemierīgi, pie mums ir nelojāli krievvalodīgie, un sāk prātulot, kā izdomāt kaut ko tādu, lai viņi mūs mīlētu. Tiek kalti kārtējie utopiskie “integrācijas” jeb “saliedēšanas” plāni, taču par dekolonizāciju – vienīgo reālo tiesisko risinājumu – nerunā. Jūsuprāt, kāpēc?

E.Š.: Es domāju, ka tā vēl lielā mērā ir inerce, pēc kuras jau ejam visus šos 25

mas bailes – nedod, Dievs, vēl mani arī pieskaitīs pie tiem, kas par to runā.

DDD: Kas tad draud cilvēkam, ja viņš atzīs idejas, kas rakstītas avīzē “DDD”?

E.Š.: Pirmkārt, pilnībā tiek izkropļots tas, ko raksta jūsu avīze. Tiek pasniegts, ka tie, lūk, iestājas par deportāciju vagonos, u.tml. Šādos apstākļos politologi un eksperti saprot, ka sadursies ar problēmām, ja izteiksies labvēlīgi par DDD tēmām – viņi to vienkārši nevar atļauties.

iebidē sabiedrību un demonizē dekolonizāciju?

Edvīns Šnore: Tie ir tā saucamie viedokļu līderi. Viņus visbiežāk aicina apspriest dažādas sabiedriskas norises. Jāsaprot, ka tas viņiem ir maizes darbs. Kaut vai Sabiedrības integrācijas fonds, kurš plaši finansē šos viedokļus.

DDD: No kurienes šim fondam nāk finansējums?

E.Š.: Ļoti liels ir Norvēģijas finansējums, arī speciālas mērķu programmas u.tml.

Turpinājums 4. lpp.

GAISMASPILS

Par jaunuzbūvēto Nacionālo bibliotēku – Lepno Gaismas pili

Ak, Gaismas pils – jā, gan, tas skan jo lepni, Kaut plika pēcpuse, bet tas ir nieks! Mums toties okupanti dzīvo lekni – Un maršē piektā kolonna kā prieks.

Ar šādu “bagātību” grēks ir gausties – Mēs nabagi un makā caurvējš skrien! Vien apakšas, kas mēdz par tautu saukties, Bet augšas taukos peld uz urrā vien!

Reiz Gorkijs teica: “Cilvēks – tas skan lepni” – Bet šodien cilvēks grimis – dubļus smel. Kaut okupantu skavās, taču trekni – Viņš gaismas vārdā gaisa pils ceļ...

Nav spējis tautas pašapziņā vārgā, Šis gaismas avots svarīgāko sēt. Tad vai tas tagad, ietērpts čaulā dārgā, Spēs tautas lejupslīdi aizkavēt?

Bet Bābelei bez taisnīguma balstiem – Kā būvei kroplai nesniegt debesis. Uz netaisnības, mazdūšības ceļiem Nav Patiesības gaismas Ceļvedis.

Steidzīte

LAIPOT VAIRS NEDRĪKST!

Saruna ar **Aleksandru Kiršteinu** – Rīgas domes deputātu, Saeimas deputāta kandidātu Rīgā no Nacionālās apvienības

IR NEPIECIEŠAMS LĪGUMS PAR REPATRIĀCIJU

DDD: Jau pagājuši vairāki mēneši, kopš sākās notikumi Ukrainā. Jūsuprāt, vai Latvija kā valsts ir izdarījusi nepieciešamos secinājumus?

Aleksandrs Kiršteins: Vienīgi to, ka ir jāstiprina mūsu bruņotie spēki, bet tam būtu jābūt skaidram arī bez notikumiem Krimā. Tomēr Ukrainas gadījums ir parādījis vienu: ne bilingvālā izglītība, ne visādas pretimnākšanas

krievu valodai ne par siltumu nemaina imperiālistu domāšanas veidu. Vienā teikumā varētu pateikt: Latvija ir ignorējusi starptautiskās konvencijas, ka ir jāveic ārvalstnieku (bēgļu) asimilācija, nevis jālaipoj ar bilingvālām izglītībām (naivi cerot, ka tad valstī būs miers).

DDD: Tātad principā, tas, ko visu laiku sludināja par kaut kādu integrācijas politiku, ir bijis blefs un pilnīgi bezjēdzīga naudas šķiešana?

A.K.: Es gribu teikt mazliet citādi. Es domāju, ka integrācijas politika iedarbojas uz ļoti mazu bijušo PSRS pilsoņu daļu. To var

likt lietā tikai pret tiem cilvēkiem, kuri paši grib integrēties vai asimilēties. Tie ir cilvēki, kuri ieprecējušies latviešu ģimenēs, kuriem jau ir kaut kāda interese, kuri paši sevi uzskata par Rietumu kultūras sastāvdaļu. Bet tā ir ļoti neliela daļa.

Turpinājums 5. lpp.

P.S. Negribu, protams, noniecināt bibliotēku kā tādu – tajā patiešām tiek smelta zināšanu gaisma, tātad varam saukt to par Gaismaspili. Bet ir vēl arī apziņas gaisma, kas, gūstot zināšanas, paplašinās, un jo spilgtāka tad aust arī garagaisma. Bet jāsecina, ka līdz šim arī bibliotēkas zināšanas nav devušas cilvēkiem apziņas plašumu un Patiesības gaismas apziņu, ja reiz vēl joprojām nav saprotams, ka tā vietā, lai ietērtu bibliotēku tik greznā un dārgā apvalkā, vispirms visi (arī finansiālie) līdzekļi būtu jāiegulda taisnīguma atjaunošanai un jālikvidē okupācijas paliekas savā zemē, kas ir vienīgais garants tautas izdzīvošanai, nerunājot jau nemaz par to, ka tauta šobrīd grimst nabadzībā, nespējama parūpēties pat par savu veselību. Bet “trekno gadu meistari” ar taukos spīdošām pazodēm atkal ir gatavi startam.

Tas viss kopumā liek secināt, ka greznā, dārgā gaismaspils nevar attaisnot savu spozmi šajā brīdī – pie pamatnācijas iznīcības sliekšņa. Tā ir Bābele – grezni celta, bet garīgi šķība – bez Garagaismas apziņas stūrakmeņiem:

1. Patiesības izziņas ceļā;
2. Taisnīguma apziņas;
3. Nacionālās pašapziņas;
4. Drosmes jeb vīrišķības.

Ja pieļausim tautas iznīcību – tad kam būs vajadzīgas tās bibliotēkas glabātās vērtības – vai muzejam?

S. F.

VĒLĒŠANĀS RĪKOSIMIES TĀ, KĀ LIEK MŪSU PĀRLIECĪBA!

“DDD” redakcijai ir zvanījuši vairāki lasītāji un lūguši publicēt aicinājumu visiem piedalīties 12. Saeimas vēlēšanās š.g. 4. oktobrī. Interesanti, ka gandrīz tikpat daudz zvanītāju un rakstītāju ir tādi, kas agītē neiet uz vēlēšanām vispār, lai tādējādi protestētu pret vājajām partiju programmām un latviešu tautas interesēm neatbilstošo, noziedzīgo politiku.

Nebūtu gudri lolot ilūzijas, ka ar vēlēšanu palīdzību varētu panākt būtiskas, labvēlīgas izmaiņas mūsu valstī. Sistēma ir izveidota tā, lai vēlēšanas būtu tikai “demokrātijas” izkārtne, un partijas, kas iekļūst Saeimā, pildītu kādu lomu šīs “demokrātijas” ietvaros. Veiklu “zeļļu” izveidoti “reitingi” un “sociālās aptaujas” jau iepriekš pārliecina sabiedrību par topošās Saeimas sastāvu. Tas nozīmē, ka neviena ārpus sistēmas esoša partija parlamentā netiek ielaista, jo “reitingi” ir zemi. Ar rūgtumu ir jāpiekrit Robertam Klimovičam, kurš kādā intervijā sacīja: ja vēlēšanas notiktu godīgi, tās jau sen būtu aizliegtas. Visticamāk, ka arī 4. oktobra Saeimas vēlēšanu rezultāti jau tagad kādam ir aptuveni zināmi un iepriekš izlemti...

Tomēr mūsu avīzes redakcijas darbinieki uzskata, ka politiskā situācija ir ļoti saspringta. “Saskaņas centrs”, kurš tiešā veidā pārstāv okupantu intereses Latvijā, ieņem arvien plašākas pozīcijas, bet tā saucamās latviešu partijas arvien vairāk piekāpjas un nodod latviešu tautas un Latvijas valsts intereses. Vai šo procesu ir iespējams apturēt ar pašreizējo “demokrātisko” vēlēšanu palīdzību? Tikai tādā gadījumā, ja to būtu iepriekš nolēmuši “demokrātijas saimnieki”. Būtu jāsaprot, ka ne jau vēlēšanas, bet gan tikai mūsu tautas sacelšanās jeb spēja atmosties un spēks nostāties taisnīguma pusē var nosargāt latviešu tautu un valsti. Arī starp deputātu kandidātiem var atrasties latvieši, kuri spēj atmosties un cīnīties par taisnīguma atjaunošanu. Tāpēc vienīgā iespēja kaut ko mainīt ir mūsos pašos.

Avīze “DDD” nenodarbosies ar agitāciju, bet **Saeimas vēlēšanu dienā lai katrs pats izlemj, kā labāk rīkoties – kā liek viņa pārliecība par pareizu rīcību!** Starp citu, katra vēlēšanu zīme, kas iemesta urnā ar koncentrētu domu par patiesu Latvijas brīvību – par DDD realizēšanos, arī var būt viens no veidiem, kā spēcīgāk doties uz vēlēšanām. Tomēr enerģijas materializēšanās

var notikt tikai tad, ja šis vēlētais ikdienā neatlaidīgi pieprasīs no ievēlētās partijas deputātiem patiesus darbus latviešu tautas un valsts labā – ja pieprasīs DDD procesa īstenošanu dzīvē – un ja arī pats darbosies šī tautas mērķa sasniegšanas labā.

Jāatzīst, ka daudzi mūsu lasītāji cer, ka šīs vēlēšanas varētu uzlabot latviešu tautas un valsts likteni. Cerībā ir liels spēks, un lai tā spēcina – mēs nekādā gadījumā nevēlamies šo enerģiju mazināt! Viss ir iespējams, kaut gan neviena partija savā programmā neapsola veikt deokupāciju, dekolonizāciju, deboļševizāciju. Tāpēc vienīgais ieteikums, kā mēģināt piepildīt cerības, būtu vēlētajiem rūpīgi izvērtēt katru deputāta kandidātu – vai nu pielikt krustiņu, vai izsvītrot. Kritērijs ir deputāta kandidāta attieksme pret DDD procesu un Eiropas degradējošajām antivērtībām. Ja vēlaties nobalsot par kādu īpašu kandidātu, tad ir jāaizbrauc uz to vēlēšanu apgabalu, kuru viņš pārstāv.

Daži lasītāji savukārt vēlas doties uz Saeimas vēlēšanām tikai tāpēc, ka baidās no “Saskaņas centra” ievēlēšanas. Ļoti gribētos novēlēt visiem jaunās Saeimas vēlētajiem balsot par “mazāko ļaunumu” tā, lai šīs “lielākais ļaunums” aizietu pa politisko skuju taku! Protams, šādi okupantu apoloģētu partijai sen bija jāatrodas vēstures mēslainē, bet realitāte ir citāda – tā parāda mūsu tautas mazdūšību padzīt okupantus. “Demokrātijas saimnieki” ļaus “Saskaņas centram” un tamlīdzīgām partijām šīvērtēt pa mūsu Latviju tik ilgi, kamēr mēs kā tauta nebūsim spējīgi atbrīvoties no okupācijas sekām.

Savukārt tiem, kas izprot, ka vēlēšanas ir spēle ar iezīmētām kārtīm, kurā nav vēlēšanās piedalīties, ir jāizprot arī tas, ka ikvienam latvietim ir pienākums pret savu valsti. Lai panāktu patiesu tautas atmodu, kas satricinātu valdošo kliķi un apvienotu tautu ap DDD panākšanas mērķi, ar mājās sēdēšanu un virtuvē burkšķēšanu vien nepietiek. Katram, kurš ir pamodies, ir jāatmodina arī citi, kā arī ikdienā jārada diskomforts okupantiem un kolonistiem, lai viņu vienīgā laimīgā doma būtu doties prom no Latvijas. Tas pats ir jāsaaka arī tiem, kas plāno piedalīties vēlēšanās, – ar nobalsošanu vien nepietiek!

“DDD” redakcijas vārdā,
Līga Muzikante
galvenā redaktore

VAI SATVERSMES 2. PANTS DARBOJAS?

Artūrs Grīslītis

Pensionēts ārsts, bijušais Paula Stradiņa slimnīcas Neuroķirurģiskās nodaļas vadītājs

4. MAIJA REŽĪMS REALIZĒ GENOCĪDU

Pēc PSRS pārbūves(!) un t.s. “neatkarības” piešķiršanas Baltijas valstīm tās tika nosauktas par demokrātiskām un tiesiskām, kaut gan pie varas palika kompartijas nomenklatūra – arī Latvijā. Tās vadībā tika saglabāta vecā valsts pārvaldes sistēma, kurā ērti jūtas arī mafiozās struktūras un ēnu ekonomika.

Kā atzīmēja ārzemju eksperti, valsts tika nozagta. 1918. gada 18. novembra Republika netika atjaunota, tās vietā izveidojās partokrātisks 4. maija režīms, kurā vadošo lomu spēlēja kompartijas, mutantparti-

tautsaimniecības jomās. Strauji eskalējās rusifikācijas procesi un latviešu emigrācija. 7. septembrī Latvijas Radio 1. programmā ziņoja, ka nelabvēlīgo demogrāfisko faktoru un bezdarba dēļ valstī iedzīvotāju skaits ik dienu samazinās par 60(!) cilvēkiem. Atbildība pilnā mērā ir jāprasa no varturiem. Kā tas saskan ar Satversmes preambulā minēto latviešu tautas izdzīvošanu un attīstību cauri laiku laikiem?

ATBILDĪBA – UZ PAŠAS TAUTAS PLECIEM!

Protams, latviešu tautas apzinīgākā, izglītotākā un nacionāli domājošā daļa ir atbildīga par nācijas izdzīvošanu un tās izvešanu no dziļās krīzes stāvokļa. Panākumi galvenokārt ir atkarīgi no tautas lielākās daļas informētības un izglītības līmeņa par pašreizējo pamatnācijas

“Panākumi galvenokārt ir atkarīgi no tautas lielākās daļas informētības un izglītības līmeņa par pašreizējo pamatnācijas preagonālo (pirmsagonālo) stāvokli.”

jas, ekskomunisti un dažādu sugu kolaboranti.

Lai garantētu un nostiprinātu režīmu, tika pārkāpti (vai izmainīti) vairāki 1922. gada Satversmes panti. Piemēram, nosakot, ka kandidātus Saeimas deputātu vēlēšanām ir tiesīgas izvirzīt tikai politiskās partijas. Par šo partiju būtību jau minēju iepriekš. Tātad runāt par 4. maija režīmu kā par demokrātisku un tiesisku nav pamata. Arī apgalvojums par valsts neatkarību ir demagoģisks un klaji cinisks, ja ar skaidru prātu izvērtējam režīma nožēlojamo ekonomisko un politisko darbošanos, kas nepārprotami ir novedusi pie saimnieciskās nikuļošanas un pakāpeniskas valstiskuma zaudēšanas.

Faktiski visu iepriekšējo partiju politika pārliecinoši norāda uz lienošā genocīda realizēšanu pret latviešu tautu, tās identitāti, valodu un attīstību. To neapgāžami pierāda 4. maija režīma nevēlēšanās un atteikšanās likvidēt okupācijas sekas – veikt dekolonizāciju, deokupāciju, deboļševizāciju (DDD), kā arī tas, ka tika izziestis likums, kas kavē valstsnaācijas (latviešu tautas) izdzīvošanu un uzplaukumu savā valstī.

Preteji valdošās kliķes apgalvojumiem par it kā augšupejošo ekonomiku, fakti runā pavisam ko citu – esam vienā no pēdējām vietām Eiropā dažādās

preagonālo (pirmsagonālo) stāvokli.

Atbildība, protams, gulstas arī uz pašas tautas pleciem, un atbilstoši Satversmes 2. pantam, vara ir jāņem savās rokās, izbeidzot partokrātijas diktatūru. Vairāk nekā 20 gadu laikā šis režīms nav pārstāvējis latviešu tautas intereses – un nav ne izrādījis, ne gribējis censties to darīt.

Visnežēlīgākais noziegums pret latviešu tautu ir nevēlēšanās nekādā gadījumā veikt okupācijas seku likvidēšanu. Tas ir jāizprot katram normālam, latviski domājošam savas zemes patriotam. Un galvenokārt tas dod pārliecību, ka DDD ir vienīgais patiesais garants latviešu izdzīvošanai savā zemē.

Iepriekšējie, pašreizējie un, nēpašābāmī, arī nākamie Saeimas sastāvi nav sevi pierādījuši kā latviešu tautas interešu pārstāvjus. Tādēļ būtiski svarīgi ir izmainīt vēlēšanu likumu, lai likumu par referendumiem – atbilstoši pamatnācijas interesēm un Satversmes 2. pantam.

Lai maksimāli nodrošinātu partokrātijas varu un pēc iespējas traucētu 2. panta realizēšanu dzīvē, režīms gatavo jaunu likumu par tautas tiesībām un to ierobežošanu likumdošanas rosināšanā, līdz ar to izdarot psiholoģisku spiedienu.

Kā pretatbildei vajadzētu būt parakstu vākšanai

par būtiskām izmaiņām Saeimas vēlēšanu likumā, kas izslēgtu deputātu kandidātu izvirzīšanu no politiskajām partijām un no jau pievaras bijušo

pārstāvju deputātu klāsta. Protams, šiem “tautas kalpiem” būtu liegta piedalīšanās jauno likumu izstrādāšanā. Saprotais, ka šādi priekšlikumi izraisīs režīma visnīkāko pretestību. Tomēr tikai šī jautājuma risināšana tautas nobalsošanā varētu aizvest pie iecerētā mērķa – partokrātijas varaskēdes pārraušanas tās vājākajā posmā (2. pants).

Jauna vēlēšanu likuma izstrādāšana būtu jāuztic neatkarīgu, nacionālo domājošu patriotu speciālistiem, kuru galvenais uzdevums būtu izstrādāt pamatus valstsnaācijas interešu nodrošināšanai (DDD realizēšanai).

Svarīgāko valstisko jautājumu risināšana ir nododama tautas nobalsošanai, lai reāli tuvinātos tautvaldības principiem.

Tautas nobalsošanā ir jāizvirza jautājums par vēlēšanu tiesībām, kas piešķiramas tikai Latvijas pilsoņiem un viņu pēctečiem, kuri tādi bija līdz padomju okupācijai (1940. gada 17. jūnijam). Milzīgajai civilo-

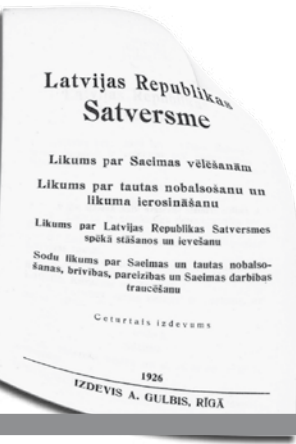
to padomju armijas virsnieku, apmēram, 20–30 tūkstošu apjomā.

Vēlēšanu likuma civilizētai un eiropeiskai izstrādei un ieviešanai ir izšķiroša nozīme Latvijas kā neatkarīgas valsts pastāvēšanai valstsnaācijas interesēs.

Minēto mērķu sasniegšanai būtu veicami šādi pasākumi, iespējams, šādā secībā:

1. Vēlēšanu likuma izmaiņas (izstrāde), balsoties uz Satversmes 2. pantu.

2. Referendums par referendumiem:

“Svarīgāko valstisko jautājumu risināšana ir nododama tautas nobalsošanai, lai reāli tuvinātos tautvaldības principiem.”

kupantu masai tās nebūtu piešķiramas, jo šeit (Latvijā) dzīvojošie svešautieši (kas ieceļojuši okupācijas laikā un viņu pēcnācēji) faktiski ir uzskatāmi par nelegāli dzīvojošiem ārzemniekiem, kuru lielākā daļa ir klaji nelojāla. Ilustrācijai der atgādināt, ka aptuveni 400 000 civilokupantu referendumā balsoja pret Latvijas neatkarību, vairāk nekā 270 000 nobalsoja par krievu valodu kā otro valsts valodu. Šai varzai pieskaitāmi vēl, apmēram, 283 000 t.s. nepilsoņu, kuri pilnībā “barojas” no naidīgās Krievijas informācijas telpas. Tam varētu būt izšķiroša loma Latvijas drošībai Krievijas agresija kontekstā Ukrainā. Tātad nevar būt šaubu par minētā kontingenta lomu kā piektajai kolonnai – īpaši jau šeit demobilizē-

a) Parakstu vākšana (bezmaksas);
b) Minimālais parakstu skaits netiek noteikts;
c) Referendums tiek uzskatīts par notikušu neatkarīgi no nobalsojušo skaita (kā Saeimā);
d) Balsojums ir vērtējams kā pozitīvs, ja “par” ir nobalsojusi puse (50+1 balsis) no balsojušo skaita.
3. Referendumā var tikt nobalsoti vairāki jautājumi vienlaicīgi.

Valstsnaacijai ir jāapzinās, ka tās eksistence ilgaicīgi ir apdraudēta, nu tās attīstība ir iespējama tikai nacionālā valstī. **Mācīsimies saprast pašreizējā stāvokļa nopietnību, jo vienīgais tautas izdzīvošanas garants ir DDD, kura realizēšanā ir jāpiedalās katram!**

Tas ir latviešu tautas svētākais pienākums.

LATVIETĪBA – tā ir pašreizējā cīņa par tautas nākotni

Saruna ar publicisti Ingridu Strodu

Turpinājums no iepriekšējā numura

RUNAS PAR INTEGRĀCIJU UZDZEN NELABUMU

DDD: Latvietis parastais naivi tic, ka Dombrovskis ir varonis, jo izvedis valsti no krīzes. Latvietis parastais klāj ziedu paklājus Vairai Vīķei-Freibergai, aizmirstot, ka viņas laikā tika pavājināts latviešu valodas statuss Latvijā, ka viņa brauca 9. maijā ciemos pie Putina, lai gan tā ir latviešu valsts okupācijas diena. Valstī nav savas nacionālās ideoloģijas, kas audzinātu latviešus par savas zemes saimniekiem. Pie varas esošie pakalpiņi skatās mutēs Rietumu un Austrumu varenajiem un nemaz nedomā par savas tautas vajadzībām. Vai ne tā?

Ingrīda Stroda: Es domāju, ka šī ir latviešu pārcēntība. Tāpat kā krievu gados – vēl nebija vadonis izteicis teikumu līdz beigām, kad latvietis bija jau izpildījis; katru “Staburadzes” (“17. jūnija”) tortes recepti skrēja saskaņot uz Maskavu. Kas tagad notiek? Brisele vēl tikai ierunājas par kaut ko, un mūsējie to jau ir izpildījuši. Taču tauta pati vainīga, ka ļauj tādiem iztaponiem vadīt valsti.

Nelabi ap dūšu paliek, kad klausos runas par integrāciju. Man nav nekas pret krievu valodu un kultūru – esmu laimīga, ka zinu šo valodu, bet, ir jānoskaidro krievu kultūra, tauta no okupācijas laikā Latvijā iebraukušajiem. Lielākā daļa ir cilvēki bez kultūras un Tēvzemes mīlestības izpratnes. Katrai tautai ir jādzīvo savā zemē!

Un vēl. Kura sevi cenoša tauta savā universitātē likvidē savas valsts vēstures katedru? Tieši to izdarīja Latvijas Universitāte, kad to pameta profesors Heinrihs Strods. Neviena sevi cenoša valsts tā nerīkojas. Mums, valstij ar īpaši sarežģītu vēsturi, šāda katedra ir obligāti nepieciešama, bet...

VAI ESAM JAU LATVIJIEŠI?

DDD: Tu pieminēji integrāciju, kuru jau sen uzskatām par noziedzīgu procesu. Paldies Dievam, ka beidzot arī pie varas esošie sāk aptvert, ka nevar mākslīgi apvienot divas tautas, īpaši, ja viena no tām ir vardarbīgi okupējusi otru.

Ingrīda Stroda: Pirmā bija Vaira Vīķe-Freiberga, kas stāvēja Doma laukumā uz Radio balkona un teica

tā: “Visi jūs, kas esat šeit, esat latvieši.”

DDD: Latviešu lielākās daļas nelaime ir tā, ka viņi uzticas stulbiem valsts vadītājiem. Ja prezidents tā saka, tad tā arī ir... Vai tad pašiem galvas nav uz pleciem? Vai paši neredz, kas patiesībā notiek?

I.S.: Tagad ļoti pārspīlēti tiek runāts par autentisko latviskumu – kā pareizi jāsvētki, kā jālec pār ugunsgrābi, kā jācep pirādzīni vai jāmaizē maize. Tas, ka Ukrainā – tepat blakus – krievi īsteno vardarbīgu valsts okupāciju, nevienam neuztrauc. Lēkšana pār ugunsgrābi neapstādinās krievu tankus.

DDD: Tu nesen bijī Kanādā – vai tur dzīvojošie latvieši vispār aptver, kas patiesībā šobrīd notiek Latvijā?

I.S.: Domāju, ka lielākā daļa nesaprot. Tiem, kam vēl ir kādi īpašumi Latvijā, domā tikai par to, cik izdevīgi būtu tos pārdot. Par krieviem viņi vispār neinteresējas.

Dziesmusvētku laikā sastapos ar diviem tur dzīvojošajiem latviešu mūziķiem, kuri latviski spēja pateikt tikai dažus vārdus – “sveiks” un “uz redzēšanos!”

DDD: Viņus var saprast – viņi ir izvēlējušies palikt Amerikā un Latvijā pieminēt tikai kā savu senču zemi. Tas arī viss.

I.S.: Es, protams, to saprotu, bet par to runāju tikai tad, lai Latvijas valsts netērētu līdzekļus, domājot, ka ārpus Latvijas saglabāsies latvieši, kuri vēlēties kaut kad, tālā nākotnē, atgriezties Latvijā. Tā, manuprāt, ir velti iztērēta nauda.

DDD: Tie, kuri patiesi vēlēties atgriezties Latvijā, paši iemācīsies savu senču valodu bez īpaša atbalsta no malas.

I.S.: Ja godīgi, tad uz Latviju pārcēlas arī neveiksmīnieki, kuri tur – savās pašreizējās mītnes zemēs – nespēj gūt gandarījumu savai iedomībai. Vēl nesen ar tādu sastapos, kurš, beidzot, daļus ģeogrāfijas kursus, atbrauca uz Latviju un domāja, ka varēs mūs mācīt, kā dzīvot. Šurp brauc arī caurkritušas viduvējības. Vai atceries, bija reiz tāds labklājības ministrs Ritenis – Austrālijas latvietis, kurš paziņoja, ka latvieši nemaz

neesot pelnījuši pensijas, jo ir dzīvojuši un strādājuši nepareizā valstī. Vai es esmu vainīga, ka piedzimu šeit laikā, kad Latvija bija vardarbīgi okupēta? Ja tas ir slikts, tad ņem koku un sit mani nost.

Es pagaidām ļoti skeptiski skatos uz to, kas notiek Latvijā, un Ukraina ir brīdinājums. Pasaule ir palikusi trula pret netaisnību. Gribas pat teikt, ka mēs dzīvojam greizo spoguļu karaļvalstī.

egoistiska mantas raušana. Pašreizējā audzināšana rada vien kompleksu pilnus cilvēkus, kuri pēc tam ar negodīgām metodēm iegūst vadošos amatus un pieņem sabiedrībai nederīgus lēmumus. Par to varam pārliecināties paši uz savas ādas – mūsu valsti vada mazvērtības kompleksu pilni nodevēji, kuri alkst izkalpoties ārvalstu varenajiem.

I.S.: Tas tā varētu būt. Tas varētu izskaidrot visas

“Vēlos atgādināt latviešiem, ka latvietība nav tikai dziesmu dziedāšana, dejošana un pīrādziņu cepšana dažādos godos – tā ir pašreizējā cīņa par savu tautu un tās nākotni.”

Lasītāji varbūt atceras gadījumu, kad desmitās klases skolnieks skolotāju nosauca par “kuci”. Tēvs metās aizstāvēt savu dēlu, atrunājoties, ka puika bija domājies sunīti, kas viņam ir mājās. Tā vietā, lai sado tu nekaunīgajam puikam pa ausīm, tēvs viņu aizstāvē un vēl mēģina sūdzēt tiesā skolā. Vai tā nav greizo spoguļu karaļvalsts?! Kaut kas vairs nav kārtībā.

DDD: Visiem ir tiesības, bet pienākumu nav.

I.S.: Patiešām – pienākumu apziņa cilvēkos ir izzudusi. Pienākumu nav ne pret ģimeni, ne skolu, ne valsti, par tautu vispār nerunājot – kas tā tautas vispār tāda ir, vai ne?

Liberālās pedagogijas aizsegā Latvijā notiek neiedomājamas lietas – pilnībā ir mainījusies vecāku, skolnieku un skolotāju loma. Skolniekiem vairs nav nekādu pienākumu, ir tikai tiesības. Skolnieki pat aizmirsuši par savu tiešo pienākumu – mācīties.

MŪSDIENU KAITE – MUGURKAULA PROBLĒMAS

Ingrīda Stroda: Lai stiprinātu Latvijas valsti, latviešiem nepieciešama iekšējā motivācija un vēlēšanās būt saimniekiem savā zemē. No ārpuses neviens nenāks ieviest šeit kārtību. Drīzāk notiks pretējais – ja mēs paši nekļūsim par saimniekiem, tad atradīsies citi, kuri labprāt šeit ieviesīs savu kārtību un likumus. Jo pasīvāki mēs esam, jo nebrīvāki mēs esam.

DDD: Ne ģimene, ne skola nerūpējas, lai jaunie cilvēki ieaugtu par spēcīgām personībām, kuras saprastu, ka viņu personīgā laime ir atkarīga no vispārības labuma, tas ir, viņi neaptver, ka laimi un gandarījumu dod tikai pašreizējais darbs, nevis

negācijas un acīmredzami aplamos valdības politikas lēmumus.

Laikraksts “DDD” katrā numurā raksta, cik svarīgi ir likvidēt okupācijas sekas. Mums taču jau ir pieņemta Deklarācija par Latvijas okupāciju! Kādēļ tā joprojām netiek pildīta? Kāpēc par to vēl jādiskutē, ja sen jau vajadzēja būt redzamiem rīcības rezultātiem.

Tagad ir paredzēta kriminālatbildība par okupācijas fakta noliegšanu, bet es šaubos, vai šis pants kādreiz tiks izmantots un kāds patiesi tiks notiesāts.

DDD: Visticamāk jau ne, jo okupācijas fakta noliegšana tiks attaisnota kā viedokļa izteikšana. Savukārt tad, ja latvietis aicina likvidēt okupācijas sekas, sauc okupantus par okupantiem, tad gan viņš tiek tiesāts.

I.S.: Krievijā taču ir pieņemts likums par repatriāciju, Putins sauc savējos mājās – kādēļ mēs to neizmantojam un nepalīdzam krievvalodīgajiem aizbraukt no Latvijas? Austrālijas premjers vēl nesen teica, ka tiem, kuriem nepatīk Austrālijas kārtība, lai brauc prom!

DDD: Tikko veikta aptauja, vai nelatviešiem patīk dzīvot Latvijā. Mani nepārsteidz, ka vairums ir atbildējis, ka patīk.

I.S.: Protams, ka patīk. Kuram gan nepatīk dzīvot Latvijā?! Ir tikai viena problēma – pārāk daudz latviešu. Ja varētu pieņemt likumu par krievu valodu kā otro valsts valodu, tad krievvalodīgajiem Latvija būtu paradīze zemes virsū. Lai latvieši dzied un dejo, cep pīrādziņus un lec pār ugunsgrābi vai velk blūzi pa Vecrīgu, lai tikai ļauj dzīvot pēc saviem likumiem!

Kamdēļ ir jāpieņem tādas deklarācijas, ja neliekam tās lietā? Kādēļ Latvijas valdība neatbalsta Krieviju un neatdod tai etniskos piederīgos?!

Nekas nenotiek – visu laiku tikai runā, taista vienu darba grupu pēc otras un viss. Diemžēl šī darbības imitācija iznīcina latviešu tautu.

DDD: Un tāds kā Ušakovs naivi smaida un teic, ka viņi jau nav vainīgi, ka latviešu valsts iet bojā – visu paveikuši latvieši paši savām rokām.

I.S.: Un vai tā nav? Ir. Un tikai tad, kad daudziem latviešiem nav mugurkaula.

IEDEGSIM SIRDĪ DZIMTENES LIESMU!

Ingrīda Stroda: Šodien latvietim viss balsta aparāts ir pilnīgi saliecies uz priekšu, izpatīkot visiem, kuri šeit nāk un ver durvis ar kāju. Tā tas ir bijis gadsimtiem. Manuprāt, nevienai tautai nav tik daudz nodevēju kā lat-

ne Lietuva, ne Igaunija tik ļoti nav pakļauta visādām represijām, kā tas ir bijis ar Latviju.

I.S.: Protams, Latvija ir vislabākajā ģeogrāfiskajā stāvoklī, tādēļ visi ir vēlējušies to iegūt savā pakļautībā. Man kādreiz jautā, vai es vēlētos dzīvot kādā citā valstī. Vienmēr atbildu, ka Latvija ir vienīgā vieta visā pasaulē, kur jūtos patiesi labi un piedēdīgs. Latviešiem vajadzētu lepoties ar savu valsti un savas tautas dvēseli. Vai latvieši vispār ir aizdomājušies, cik daudz dižgaru ir skaitliski tik mazai nācijai kā latvieši?!

Diemžēl ir arī mēsli... Atmosfērā, kamēr daļa latviešu cīnījās par brīvību un neatkarību, bija tādi, kuri jau skatījās, ko varētu sakāmt, prihvatizēt.

DDD: Kāds būtu tavs vēlējums mūsu lasītājiem?

I.S.: Varu teikt tikai to pašu, ko jau teicu sarunas sākumā – “[...] ir

“Pasaule ir palikusi trula pret netaisnību. Gribas pat teikt, ka mēs dzīvojam greizo spoguļu karaļvalstī.”

viešiem, jo tieši nodevība ir visu nelaimu pamats. Mani pārņem sašutums, kad redzu bijušos čekistus un padomju nomenklatūras darbiniekus sitam sev pie krūts, ka gājuši Atmodas pirmajās rindās. Raksta grāmatas par to, kā cīnījušies par brīvību, bet patiesībā tikai veikli pārmeta kažoku uz otru pusi, lai gūtu personisko labumu.

Lietuviešus tur kopā katolīcība, igauņus – spīts, bet kas satur kopā latviešus? Ne velti teic, ka Latvija ir Baltijas vājākais posms.

DDD: Katrai tautai ir savas negatīvās īpašības, kas jāpārvar – nevajag tā sevi noniecināt. Manuprāt,

negods namu un auto dēļ no sirds izmest ogli, kuru mēs esam paņēmuši no dzimtenes pavarda. Ja šo ogli izmet, tad sirds vairs nav latvieša sirds!” Novēlu saglabāt šo ogli un iet ar latvietību kā ar karogu, kuru nedrīkst nolaist – ja vienas rokas nogurst, dod nākamajām.

Ir jācīnās, jābūt gataviem ziedot daļu savas personīgās labklājības savas tautas un valsts labā. Vēlos atgādināt latviešiem, ka latvietība nav tikai dziesmu dziedāšana, dejošana un pīrādziņu cepšana dažādos godos – tā ir pašreizējā cīņa par savu tautu un tās nākotni.

Intervēja Liene Apine

LATVIJAS DEKOLONIZĀCIJA IR PAVISAM REĀLA!

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Viņu mājas lapā lasu: “Sabiedrības integrācijas fonds īsteno valsts budžeta, Eiropas Savienības politiku instrumentu un ārvalstu finanšu palīdzības finansētās programmas.”

Edvīns Šnore: Lūk, un cilvēki, kas tur strādā, nav mulķi – viņi lieliski zina, kāda ir konjunktūra, lai arī neviens precīzi nesaka: “Tu to drīksti runāt un darīt!” – viņi paši to saprot.

DDD: Viņiem ir pašcenzūra?

E.Š.: Jā, viņi saka tikai to, kas nerada lieku risku un neapdraud personīgo labklājību. Tas ir tāds apburtais lokš: runā šādi “viedokļu lideri”, tauta klausās un domā, ka gudri cilvēki spriež...

DDD: ...un šos tiražētos melus uztver par baltu patiesību.

E.Š.: Nē, tauta vienīgi redz, kāda ir konjunktūra un baidās publiski ko iebilst. Nedomāju, ka tauta

bildes, ka daudziem krievvalodīgajiem patīk dzīvot Latvijā, vēl nenozīmē, ka šie cilvēki ir lojāli un mīl Latvijas valsti un latviešu tautu. Kuram gan nepatīk dzīvot mūsu skaistajā Latvijā?!

E.Š.: Taisnība. **DDD:** Un uzpūstā sajūma par šiem rezultātiem man liek pasmaidīt.

E.Š.: Tā ir. Bet aptaujā bija vairāki jautājumi. Viens no tiem: vai jūs izjūtat piederības sajūtu Latvijai un vai esat Latvijas patrioti? Šī likne parādīja skaidri – vairāk piederības sajūta ir vecākiem cilvēkiem, bet krievvalodīgā jaunatne to izjūt mazāk. Un viņi ir dzimuši Latvijas valstī – tas taču pilnīgs integrācijas krahs! Otrs jautājums bija: cik labi jūs runājat latviski? Šo atbilžu likne bija gluži pretēja. No tā mēs redzam, ka valodas iemācīšana neko nedod – tā mūsu sabiedrību nepadara

jām pie Eiropas Parlamenta. Interesanti, ka sižeta autore Jekaterina Zorina ir Latvijas pilsonē. Kremļa propagandas kanāls speciāli ir noalgojis cilvēku ar ES pasi, lai tas operatīvi un bez vīzas varētu braukt pa Eiropu un pildīt Kremļa uzdevumus, proti, palīdzēt Putinam īstenot informatīvo karu. Manuprāt, šis ir fakts, kuram mūsu drošības iestādēm būtu jāpievērš uzmanība.

VAI NA RISINĀS VISSVARĪGĀKOS UZDEVUMUS?

DDD: Latvijā pieaug Krievijas pilsoņu skaits.

“Pirmkārt, es redzu, ka viss jau pamazām mainās... Piemēram, jautājumā par deboļševizāciju. Tā ir lustrācija.”

Jūsaprāt, vai tas ir slikti? Vai būtu labāk, ja kolonisti pieņemtu Latvijas pilsonību?

Edvīns Šnore: Nē, tas nebūtu labāk! Uz Krievijas pilsoņu skaita pieaugumu jāskatās no divām pusēm. Viens process – nepilsoņi pieņem Krievijas pilsonību. Otrs – šeit ierodas jauni Krievijas pilsoņi, nopērkot Latvijā īpašumus un paliekot uz dzīvi ar visām ģimenēm. Tā kā šis process ir kļuvis masveidīgs, tas, protams, klaji kaitē valsts drošībai.

DDD: Kāpēc Nacionālās apvienības vēlēšanu programmā nav ne vārda par dekolonizāciju, pat ne par nepilsoņu brīvprātīgas repatriācijas veicināšanu? Nav arī apņemšanās pildīt Saeimas deklarāciju par Latvijas okupāciju. Atvaļināto par tiešo valodu, bet nacionālajos jautājumos šo partijas programmu var uzspaupt uz naglīņas, un tas, manuprāt, ir nožēlojami partijai, kura sevi definē kā nacionālu.

Edvīns Šnore: Programmā ir punkts par to, ka Nacionālā apvienība iestājas par pilsonības atņemšanu tiem Latvijas pilsoņiem, kuri ir pārkāpuši svinīgo solījumu. **DDD:** Labi, šis solījums skan šādi: “Kļūstot par Latvijas pilsoni, apsolu būt uzticīgs Latvijas Republikai. Apņemos būt lojāls Latvijai un godprātīgi pildīt Latvijas Republikas Satversmi un likumus. Solos aizstāvēt Latvijas valsts neatkarību, stiprināt latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu, godīgi dzīvot un strādāt, lai vairotu Latvijas valsts un tautas labklājību. Apliecinu, ka mana rīcība nekad nebūs vērsta pret Latviju kā neatkarīgu un demokrātisku valsti.” Tas nozīmē, ka Latvijas pilsonību būtu jāatņem, piemēram, visiem, kas parakstī-

jās par otru valsts valodu. Bet, ko ar viņiem darīt tālāk? Kāpēc nav ne vārda par izraidīšanu no valsts? Un ko darīt ar kolonistu pūli, kuriem ir piešķirts segvārds “nepilsonis”? Vai Nacionālā apvienība sapņo par viņu integrēšanu?

E.Š.: Domāju, ka pilsonības atņemšana par solījuma pārkāpšanu ir pirmais solis. Citi skatās pat uz to kā uz kaut ko ekstrēmu – nevaram atņemt pilsonību pat tiem, kas ar ieročiem rokās karo Ukrainā teroristu rindās, lai gan beidzot ir uzsākta kaut kāda virzība. Ja pārējās partijas arī to uzskatītu par svarīgu lietu, tad tas jau būtu zināms panākums. Domāju, ka šāda veida process ir jāuzsāk.

darbu komplekss, sākot jau ar informatīvo vidi. Neatbalstu, ka mums vajag dot vairāk naudas krievu valodā raidošajiem medijiem. Uzskatu tieši otrādi – tas pasliktina latviešu valodas pozīcijas Latvijā. Arī Darba likums, pēc kura var prasīt krievu valodas zināšanas, ir jāmaina. Šobrīd ir pieņemts kompromiss, tas pietiekami neaizsargā darba ņēmējus, kuri neprot krievu valodu.

KRIEVIJAI BUMERANGS NĀKS ATPAKAĻ

DDD: Protams, novērst latviešu diskrimināciju darba tirgū ir svarīgs uzdevums. Tomēr vēl neatliekamāka ir dekolonizācija. Turklāt Krievija vēlas atgūt savus tautiešus – ir radīta vesela repatriācijas programma. Vai tad šis nav primārais solis, kas jāspēr jaunajai Saeimai, – piegādāt Krievijai tās pazudušos dēlus un meitas, tātad īstenot dzīvē Saeimas pieņemtās deklarācijas?

Edvīns Šnore: Jā, piekritu, vajadzētu šo procesu iekustināt. Vajadzētu strādāt pie tā, lai valsts vara šos jautājumus sāktu risināt. Esmu optimistiski noskaņots, jo tas, kas pašreiz notiek Krievijā ar tās agresīvo politiku, tikai liecina, ka attīstība notiek ļoti ātri. Es paredzu, ka tā beigsies ar esošās Krievijas režīma krahu, varbūt pat ar pašreizējās Krievijas sadalīšanos.

Man reiz bija iespēja Vašingtonā tikties ar Polu Goubļu, kurš teica, ka nākotnē redzot Krieviju tikai tādās robežās, kuras var saskatīt no Kremļa torņa – viss pārējais jau būs kaut kas cits. Tātad šī valsts sašķelsies. Krievu tauta jau nepazudīs.

DDD: Arī Krievija nepazudīs, bet pārtaps.

E.Š.: Taču atbalstīt politiku par Luhanskas tautas republiku, Doneckas tautas republiku ir ārkārtīgi bīstami Krievijai. Tas viņiem kā bumerangs atnāks atpakaļ.

DDD: Respektīvi, mums ir jāgaida labvēlīga starptautiskā situācija? Un gaidot jābūt gataviem to izmantot?

E.Š.: Jā, tieši tā. **DDD:** Kā, jūsaprāt, izsīst šo oficiālo aizsprustu runām par Latvijas deokupācijas, dekolonizācijas, arī deboļševizācijas nepieciešamību? Kam būtu jāmainās?

E.Š.: Pirmkārt, es redzu, ka viss jau pamazām mainās... Piemēram, jautājumā par deboļševizāciju. Tā ir lustrācija. Viens – tā ir komunistu nomenklatūras izgaismošana; otrs, kas ir ļoti būtiski šeit, Latvijā, – tā ir čekistu, čekas ziņotāju maiņu satura atklāšana. Ļoti labi, ka šie jautājumi tiek diskutēti, jo tad arī sabiedrība par tiem sāk runāt drošāk.

Līdz šim viss, kas saistīts ar lustrāciju un čekistiem, mums bija aiz septiņām atslēgām. Čekas maiši? Neko tur nepēti! Mērķis bija pilnīgi skaidrs – kamēr viens tie čekisti ir dzīvi un aktīvi darbojas politikā, ekonomikā, tikmēr jāatliek... Tomēr, kaut arī lēni, bet pamazām viss mainās. Manuprāt, virzība ir laba, arī komisija ir nodibināta, kas nodarbojas ar šiem jautājumiem. Realitāte parāda, ka ātri šādas lietas notiek tikai tad, kad ir kaut kādi ārkārtēji apstākļi. Piemēram, Gruzijā pēc Krievijas iebrukuma tika pieņemti vairāki svarīgi lēmumi. Tagad ir vēl viens piemērs – Ukraina.

Turpmāk vēl...

Intervēja
Līga Muzikante

“...es Nacionālās apvienības sastāvā mēģināšu panākt, pirmkārt, pilsonības atņemšanu un tad klaji nelojālo aizbraukšanu, kā tas tiek darīts citās ES valstīs, kuras saskaras ar ekstrēmistiem, kas rada draudus attiecīgajām valstīm.”

ņem par pilnu šos ekspertus. To redz pēc sabiedrības noskaņojuma, pēc interneta komentāriem.

DDD: Vai tad latviešiem beidzot zūd vēlme vēl vairāk pazemoties?

E.Š.: Šķiet, agrāk latvieši vairāk ticēja stāstiem, ka jāpaiet tik solīti preti, un tad mums visi te integrēsimies... Bet tagad saprātīgi cilvēki redz, kā šis process 25 gadus virzās. Rodas arvien jauni brīnumi – kolonisti organizē referendumu par otru valsts valodu; daļa jau brauc karot uz Luhansku... Arī jaunākās aptaujas, ko valdība pasūtīja – sākumā bija slepenas, jo acīmredzot baidījās par rezultātiem. Šīs aptaujas parāda, ka pēdējo 25 gadu laikā Latvijā izaugusi krievu jaunā paaudze nebūt nav patriotiski noskaņota pret mūsu valsti.

DDD: Nezinu, kādi jautājumi tika uzdoti, bet at-

ne integrētāku, ne drošāku. Šajā pētījumā to skaidri varēja redzēt! Bet man īsti nav skaidrs, kāpēc to neakcentēja. Acīmredzot šis iznākums nav tas, ko vajadzētu...

DDD: ...jo ataino tā saucamās integrācijas blefu.

E.Š.: Turklāt 45,6 procenti no Latvijas krievu jauniešiem piekrita apgalvojumam, ka krievvalodīgie Latvijas iedzīvotāji ir vairāk lojāli Krievijai, nevis Latvijai. Tātad gandrīz puse piekrit šim apgalvojumam!

DDD: Lūk, Krievijas piektā kolonna!

E.Š.: Jā, un krievi, kas te dzīvo, šādi arī jūtas. Bet par to es nebrīnos, jo, ieslēdzot televīzijā pieejamos n-tos kanālus, lērums raida ziņas no Krievijas ar tās propagandu. Piemēram, es katru vakaru skatos krievu “Veski”. Rādīja sižetu no Eiropas – par Doneckas un Luhanskas “tautas republiku” atbalstītāju akci-

LAIPOT VAIRS NEDRĪKST!

Turpinājums no 1. lpp.

Aleksandrs Kiršteins: Tomēr šeit ir palikuši arī vairāk nekā 430 000 cilvēku, kuri savulaik, 1991. gada referendumā, balsoja par Padomju Savienību, un viņi ir naidīgi noskaņoti. Turklāt Ukrainas notikumi pierāda, ka nekāda pretimnākšana absolūti neko nemaina. To rāda arī aptaujas, kas ir veiktas. Piemēram, tagad Latgalē lielākā daļa nelatviešu iedzīvotāju atbalsta Krievijas politiku Ukrainā. Tātad tukša naudas šķiešana integrācijā, es domāju, ir 70–80 procentos bijušo PSRS pilsoņu, kurus nevar ne asimilēt, ne integrēt. Vienīgā iespēja ir vienoties starpvalstu līgumos par brīvprātīgu repatriāciju uz viņu etnisko dzimteni

DDD: Tika pieņemta Deklarācija par Latvijas okupāciju, vēlāk arī uzdots Ministru kabinetam šo Deklarāciju īstenot, lai vienotos ar Krieviju...

A.K.: Jā, 2005. gadā ir pieņemta deklarācija “Par Latvijā īstenotā PSRS totalitārā komunistiskā okupācijas režīma nosodījumu” – abās ir teikts, ka ir jāsniedz starptautiskā palīdzība, valdībai ir jānoslēdz līgums par bijušo PSRS pilsoņu repatriāciju. Tomēr neviena valdība neko līdz šim nav darījusi.

KRIEVIJAS NAUDA LATVIJAS POLITIKĀ

Aleksandrs Kiršteins: Latvijā ir divu veidu uzņēmēju grupas, kas ietekmē politiku. Viena ir reālie uzņēmēji, kuri kaut ko jaunu izgudro, kā IT uzņēmumi vai pasaulei vajadzīgas produkcijas ražotāji kā “Latvijas Finiers”, kurš atver rūpnīcas un tirgo savus ražojumus Eiropas Savienībā; bet otra daļa grib “piesmērēties” Krievijas oligarhiskajam biznesam, lai dabūtu kaut kādu daļu no tranzīta. Tranzīts ir diezgan ievērojams – pagājušajā gadā legālais eksports uz Krieviju bija kādi 1,6 miljardi eiro.

Taču mēs aizmirstam, ka Krievijā oligarhi ir “valsts ierēdņi”, kuriem ir pietuvināta valdība, tiem uz laiku atļauj noformēt valsts īpašumu kā viņu personīgo. Un, kad oligarhs sastrīdas, pieņemsim, ar Putinu vai kādu citu, tad viņu atlaiž no darba, un viņa īpašumus konfiscē. Latvijā liela daļa uzņēmēju, kuri arī finansē politiskās partijas, zināmā mērā darbojas kā šo krievu oligarhu Latvijā algotie sadarbības partneri. Tas ir saprotams – loģistika, ostas, tranzīts; viņiem jau tās izejvielas ir jātirgo kaut kur uz Rietumiem... Vai tā būtu “Latvijas Gāze” vai “Ītera”, vai hokeja komanda “Rīgas Dinamo”, kas tiek finansēta no Krievijas, vai kas cits... Liels procents partiju Latvijā ir atkarīgas no Krievijas naudas – skaidri un gaiši.

DDD: Var domāt, ka Nacionālā apvienība tomēr nesaņem naudu no Krievijas oligarhiem? Tomēr, izņemot jūs un Edvīnu Šnori, par okupācijas seku novēršanas jautājumiem nerunā – neprotēstē, ka šeit ir piektā kolonna, tātad nepieļaujami liels skaits Latvijas nācijai naidīgu cilvēku. Nacionālās apvienības līmenī tiek klusēts par to, ka ir jāveicina viņu aizbraukšana, jāveic deokupācija, dekolonizācija.

A.K.: Politiskā partija ir pierēģistrēta tikai nesen. Vēsturiski tā ir izveidojusies, var teikt, no trim daļām. No kādreizējās LNNK, tad Tēvzemei un Brīvībai un Visu Latvijai. Un tas bija iespējams tikai tāpēc, ka no Tēvzemei un Brīvībai tādi cilvēki kā

palielināts pilnīgi svešu mentalitāšu cilvēku skaits Latvijā, un radītas tās pašas problēmas, kādas ir izveidojušās vecās Eiropas Savienības valstīs. Leons Taivāns ir labi pateicis, ka atšķirīgas civilizācijas cilvēku ieviešana valstī rada tikai jaunas problēmas, un viņus absolūti nav iespējams nekādi ne integrēt, ne citādi iekļaut. Pēdējie 20 gadi Latvijā to ir pierādījuši.

DDD: Grūti noticēt, ka Latvijā politiķi ir tik apstulboti, ja nesaskata bezdibeni, uz kuru virza valsti un tautu. Kas ir par vainu?

A.K.: Grūti atbildēt. Jau vēsturiski. Pirmais – kāpēc netika atbalstīts LNNK priekšlikums par pagaidu uzturēšanās at-

“Uzskatu, ka Saeimai būtu jāatlaiz Rīgas dome – gan par finansiālajiem pārkāpumiem, gan par to, ka sadarbojas ar partiju, kura atbalsta svešas valsts teritorijas aneksiju, gan par visu pārējo.”

Straume u.c. ir aizgājuši un pievienojušies vai nu Šleseram vai *Saskaņas centram*, kur viņi bijuši no paša sākuma. Līdz ar to ir jāpaiet kaut kādam laikam, lai izveidotos vienota vadības sistēma un stingra ideoloģija, ko vairāk savulaik pārstāvēja varbūt LNNK un vēlāk varbūt *Visu Latvijai*.

Bet, saplūstot dažādām politiskām kustībām, ir ļoti liels viedokļu spektrs – vieni liek uzsvartu vairāk uz saimnieciskiem darbības principiem, citi uz nacionālajiem principiem, citi grib būt korekti un cer, ka sadarbībā ar *Vienotību* varbūt vairāk varēs realizēt savus mērķus.

DDD: Tātad principā ir skaidrs, ka nacionāli noskaņoti latvieši, kuri ir nolēmuši doties uz Saeimas vēlēšanām, būtu jāšķiro un rūpīgi jāizvērtē deputātu kandidāti? Varētu ieteikt nebaidīties no deputātu kandidātiem, kas ir ar radikāliem, tātad pamatīgiem, nacionāliem uzskatiem, jo dzīve ir pierādījusi, ka ar līšanu neko nevar panākt, – vai jūs man piekrītat?

A.K.: Atšķirību starp vārdiem un darbiem parādīja Saeimas balsojums par uzturēšanās atļaujām. Redzam, ka *Vienotība*, kura arī izveidojās, saplūstot trim partijām, ieskaitot Kristovska “ļoti nacionālos”, nobalsoja par uzturēšanās atļauju tirdzniecību. Nav izpratnes par to, cik svarīgi šajā gadījumā ir ievērot samērojamību starp ātras peļņas iegūšanas iespēju un principu, ka Latviju nedrīkst pārsātināt ar svešas, Bizantiskas civilizācijas un kultūras cilvēkiem, kuriem ir pavisam cita uztvere, kas atšķiras no gadsimtiem Livonijā dzīvojošo cilvēku kultūras mantojuma.

Ar uzturēšanās atļauju tirgošanu tagad tiek

ļaujām? Otrais – kāpēc tika atļauts šeit palikt vairāk nekā 22 000 Krievijas militārspēku virsniekiem? Trešais – kāpēc tika atdota Abrene? Ja runā par saimnieciskajiem jautājumiem – kāpēc Godmaņa vadībā valsts sedza privātas bankas kredītu un veica dažādas maksājumus (ap 2 miljardiem eiro) – runāju par “Parex banku”?

Manuprāt, zināmu atbildi varētu sniegt grāmata “Dzelzgriežēji”, kas apraksta latviešu inteliģences sadarbību ar VDK. Daudzi latviešu kultūras darbinieki, kas ir bijuši politikā, vēl joprojām nespēj atbildēt, kāpēc viņi ir sadarbojušies ar Valsts Drošības komiteju.

DDD: Te droši vien ir arī atbilde, kāpēc arī čekas maiši vēl joprojām nav atvērti, vai ne tā?

KO SLĒPJ VAIRA VĪKE-FREIBERGA?

Aleksandrs Kiršteins: Manuprāt, ir vēl kāda cita lieta. Nesapratu, kāpēc Vaira Vīķe-Freiberga atteicās parakstīt likumu par šo VDK agentu sarakstu publicēšanu? Izrādās, ka tur ir vairāk nekā 60 000 ziņojumu, kas ir saglabājušies ar parakstiem, kurus var pārbaudīt, vai viņi ir reāli ziņotāji. Tie ir tieši 1970.–1980. gadu ziņotāji...

Tagad ir pieņemts lēmums, ka līdz 2017. gadam speciālai komisijai jāpārbauda, jāizvērtē katra atbildība. Bet trijos gados speciālā komisija taču nevar pārbaudīt 60 000 ziņojumu un noteikt katru atbildības pakāpi! Un to, lūk, izdarīja Vaira Vīķe-Freiberga. Kādēļ? Starp citu, tam vēl ir vajadzīgs arī liels finansējums, kas nav vēl piešķirts.

DDD: VDK agentu ziņojumi ir vērtīgāka informācija par pašu sarakstu, vai ne tā?

A.K.: Protams, ziņojumam ir daudz lielāka nozīme nekā sarakstam,

jo var redzēt, kurš ir tikai sarakstā, bet kurš ir aktīvi darbojies, pienesot ziņas attiecīgās darbavietās, Rakstnieku savienībā vai Komponistu savienībā u.tml. – tātad kalpojis čekai kā vergs. Šo ziņojumu atklāšanās kādiem ir visbīstamākā, jo katru var pārbaudīt pēc atbildības pakāpes. Taču cilvēkiem tika iestāstīts – Vaira Vīķe-Freiberga teica, ka tur ir bijuši tikai cīnītāji ar diversantiem, kontrabandistiem dzelzceļā vai narkotiku tirgotājiem...

Tas, ka Gunārs Astra varēja nosēdēt 19,5 gadus dažādās nometnēs, Vairai Vīķei-Freibergai acimredzot liekas normāli, bet agentu vārdus nedrīkst publicēt, jo būšot psihiska trauma gan viņiem, gan viņu radniekiem.

DDD: Bez čekas ziņotāju palīdzības viņš nebūtu apcietināts.

A.K.: Jā, bet Vaira Vīķe-Freiberga uzsvēra, ka ziņotājiem taču ir bērni, kas cietis no psihiskas traumas, uzzinot, ka viņu tēvs ir bijis ziņotājs... Ar šādiem “argumentiem” tika novērsta uzmanība. Faktiski tādejādi tika slēpta un slēgta pieeja tiem 60 000 ziņojumiem, kuros katra individuāla atbildība tiktu noteikta. No šiem ziņojumiem mēs redzētu, ka visticamāk ļoti daudzi Vairas Vīķes-Freibergas pazīņas ir bijuši aktīvi ziņotāji, kurus viņa slēpa...

BIEZPIENA PLĀCENĪŠI VILKIEM NEDER

DDD: Nesen Latvijas Radio 1. programmā tika diskutēts, ko katra partija darīs izglītības jomā. Viena saka – tums ir jādara viss, lai slēgtu valsts apmaksātās krievu skolas,

bet, ja kāds grib privāti mācīties krieviski, lai tad tā dara. Taču tajā brīdī Miroslavs Mitrofanovs paziņoja – ja jūs kaut ko tādu izdarīsiet, tad jums te būs Ukraina! Neesmu dzirdē-

DDD: Pavisam nesen jūs bijāt iekļuvus kādas šauras žurnālistu, pētnieku grupas (*Streips, Kažoka, Bojārs*..) veidotā “antitopā” – esat vissliktākais deputāta kandidāts, jo jūs uzskati

jusi, ka Drošības policija nekavējoties piebrauktu pie Radio nama un paņemtu Mitrofanovu ciet par šādiem draudiem.

Aleksandrs Kiršteins: Jautājumu saprotu – atbilde ir ļoti vienkārša. Krimināllikumā ir teikts, ka sadarbība ar teroristiskām organizācijām – nu, tur var atrast jebkuru pantu, pēc kura visa šī *Latvijas krievu savienība* ne tikai tiktu slēgta, bet jau sedētu cietumā. Konkrēti par to, ka viņi ir aizbraukuši uz Krimu un noslēguši sadarbības līgumu ar teroristiskām organizācijām. Pie mums, manuprāt, nav kārtīgas Drošības policijas. Tā visu laiku sazinās ar valdošo partiju, kas savukārt grib paturēt rezervē *Saskaņas centru*, ar kuru pēc vēlēšanām varbūt vajadzēs sadarboties – un rezultātā neviens neko nedara. Ja grib, tad var atrast advokātu, kurš teiks, ka tāda Luhanskas vai Doneckas Republika vispirms ir jāatzīst par teroristisku organizāciju, tad ir jāpierāda...

DDD: Bet mēs jau līdz tam pat neesam tikuši – nav pat ierosināts kriminālprocess. tikmēr viņš uzstājās Radio, TV...

A.K.: Vienu klaunu – Bēnesu Aijo – bija apcietinājuši par nelegālu iebraukšanu Ukrainā. Bet mēs līdz šim brīdim neko viņam nevaram izdarīt. Viņš tāpat kā Lindermans, kurš, manā vērtējumā, ir vistīrākais terorists, kas draudēja ar granātu pie Pētera baznīcas, skraidīja apkārt. Arī par izteiktajiem draudiem Lindermanu, manuprāt, varēja iesēdināt. Bet viņu izprasīja no Maskavas un atstāja. Tas pierāda, ka Latvijā nekad nav bijusi nacionālām interesēm atbilstoša valdība un attiecīgas spēka struktūras – Iekšlietu ministrija un Drošības dienests.

ir pārāk nacionāli. Jums tika arī jautāts – kāpēc neturpināt darbu Rīgas domē, bet kandidējat Saeimā? Vai, esot Saeimā, ir iespējams kaut ko mainīt?

A.K.: Par žurnālistu “antitopu” neizteikšos. Uzskatu, ka Saeimai būtu jāatlaiz Rīgas dome – gan par finansiālajiem pārkāpumiem, gan par to, ka sadarbojas ar partiju, kura atbalsta svešas valsts teritorijas aneksiju, gan par visu pārējo. Formāli ar to pietiek. Bet to var izdarīt tikai Saeima. Krīma parādīja, ka šis viss, ko saucam par integrāciju, ir blefs – vilkus nevar atradināt neplošit aitas, mācot deļot polonēzi vai barojot ar biezpiena plācenīšiem.

POSTPADOMJU PSIHISKAS TRAUMAS SINDROMS

DDD: Šķiet, ir labi, ka esam NATO. Tomēr NATO nepalīdzēs gadījumā, ja šeit dzīvojošie, mūs nīstošie krievvalodīgie kolonisti piepeši sagribēs par kaut ko nobalsot...

Aleksandrs Kiršteins: Ja salīdzina pirmskara panākumus, kad Latvija kļuva par lielisku automobiļu, lidmašīnu, foto un radio tehnikas ražotāju, mēs pašlaik neesam nekas cits kā Skandināvu banku poligons, kā saka Kembričas ekonomikas profesors Čangss. Diemžēl tam ir jāpiekrīt. Latvija nav realizējusi koloniālisma seku novēršanu, un lielais skaits svešautiešu traucē latviešu nācijas pilnvērtīgai attīstībai. Ir komiski, ka banku privatizācijā nav pielaists neviens vietējais. Premjerministre Straujuma to uzsvēra kā pozitīvu faktu.

Turpinājums 6. lpp.

LAIPOT VAIRS NEDRĪKST!

Turpinājums no 5. lpp.

Aleksandrs Kiršteins: Banka tiek iztirtgota svešajiem, un tas esot labi.

DDD: Principā kārtējo reizi tiek atdots nacionālais kapitāls.

A.K.: Jā, tas parāda gan attieksmi, gan domāšanas veidu – postpadomju psihiskas traumas izraisīts sindroms.

DDD: ...un šobrīd vēlētājiem ir jāizvēlas – starp nacionālu valsti ar pašcieņu, vai arī izgāztuvi, kur izmēģina laimi katrs, kam nav slinkums.

A.K.: Kārlim Ulmanim pārmet, ka viņš ir atdevis Latviju, bet nepasaka galveno, ko viņš ir izdarījis – viņš atpaka uzņēmumus no ārzemju “investoriem” un pierādīja, ka maza valsts var akumulēt milzīgus līdzekļus vietējām investīcijām. Uzņēmēja Ķeguma spēkstaciju par izlaistām valsts obligācijām. Latvijā (mūsu bankās) ir noguldīti 12 miljardi eiro,

ja pirms kara darba ražīgumā uz vienu strādājošo rūpniecībā apsteidza gan Itāliju, gan Somiju. Tā ir šī atšķirība, un to Ulmanim nepiedod. Viņš atpaka bankas, veidoja rūpniecības, tirdzniecības un enerģētikas uzņēmumus, pierādot, ka visu var attīstīt paši latvieši. Bet tagad bankām noteikti esot jābūt ārzemnieku rokās?

DDD: Tikai ne savējās?

A.K.: Jā, tikai ne latviešu...

IR JĀTIEK GALĀ AR KOLONIĀLISMA MANTOJUMU!

DDD: Mūsu saruna apliecina to, cik nožēlojamā, pat bīstamā stāvoklī ir nonākusi mūsu valsts. Ja jūs tiksit ievēlēts Saeimā, kādi būs jūsu pirmie darbi? Vai neaizmirsīsiet par Saeimas

VALDOŠĀ KLIKE, PASNIEDZIET ŽĒLSIRDĪGU HUMĀNISTU ROKU!

Vilnis Eisters

Bijušais kuģa kapteinis

URĀLU KALNI NENĀKS PIE IVANA LATVIJĀ...

Valdošā kliķe, jūs pašlaik vadāt vienu no ekskluzīvākajām “lielvalstīm” – lielvalsti, kas ir slavēta ar kora mākslu, ar vislielāko partiju skaitu, hronisku nesodāmības valsti. Valsti, kurā brēc nomaldījušos nelaimīgu cilvēciņu tūkstoši – tie ir cilvēciņi, kuru “nacionālā” īpatnība svešā zemē acimredzot ir gaušanās. Krievvalodīgais cilvēciņš visu XX gadsimtu, atrodoties “maldu laikā un vietā”, nekad nav bijis apmierināts, jo savos klejojumos ir pazuļējis savu vietu un patiesu krievu pasauli, tāpēc vienmēr nonāc “maldu laukā”. Viņš ne teiks – “teicami”, atvēris muti baltzobainā smaidā kā amerikānis (kas nekad neiesāks karu, lai saviem “atkriteņiem” pieprasītu svešas valsts pilsonību). Labākais, ko izdzirdēsi no “nelaimīgā”, būs “normāli” pēc pirmās vodikas “granjonkas” glāzes...

Parastākajā gadījumā, it sevišķi nokļūstot savā “maldu teritorijā”, būs nepārtraukti krievvalodīgā cilvēciņa žēlošanās par dzīvi starp citām tautām. Visi apkārt ir “fašisti”, “nacisti”, kuri runā svešā, “necilvēciskā”, “suņu” valodā. Vērtējot procentos, nekur šo “nelaimīgo” nav tik daudz kā Latvijā – “lielvalstī”, kas ir vainīga

pie visām viņu nelaimēm. Latviešu tauta ir viņu nelaimju galvenā vaininiece – latviešu strēlnieku puīši (vidējais vecums 25 gadi) “nolaupīja” un sagrāva viņu “krievu pasauli”...

Bet šie cilvēciņi ar lielkrievu šovinismā sliktosajiem prātiem ir piemirsuši, ka atnāca viņu “dieviņš” Staļins, un krievu verdzība kļuva pilnīgāka, zemnieki bija dzimt-cilvēki, bet brīvo krievu nebija atlicis nemaz – visu valsti apjoza ar dzeloņstieplēm. Kad viņus dzina “atbrīvot” visu pasauli, lai to iežogotu “lielkrievu pasaulē”, tad nāca “ļaudnākais ienaidnieks”, kurš pretojās šādai “laimei”, – briesmīgais LATVIEŠU LEĢIONS.

Vēl joprojām nomaldījušies, pazuļējuši sevi un savu vietu civilizētajā pasaulē, viņi meklē tikai sev pieņemamu “krievu pasauli” – pareizāk, lielkrievu šovinisma pasauli – un žēlojas. Vajag šiem nelaimīgajiem palīdzēt! Vajag viņiem ieskaidrot, ka tā ir kārtējā lielkrievu tīrāžētā utopija, lielkrievu šovinisma pasaule ir drūpošs sapnis, un Urālu kalni nenāks pie Latvijā nomaldījušā Ivana, pareizāk būtu Ivanam iet pašam pie Urālu kalniem. Jāiet tik uz Austrumiem – pretim saulei! Iedosim kartes. Latvijā ir ļoti spējīgi kartogrāfi, tie palīdzēs noklidušajiem atrast ceļu uz Dzimteni.

Lai lielkrievu šovinisti netiktu apdalīti un nejustu kārtējo greizsirdību pret Rietumiem, sevišķi angļiem, un visu tautību jūrnikiem, kuri pirms un pēc ruma pudeles tik un tā jau gadsimtiem ilgi lieliski orientējas pēc GRĪNVIČAS MERIDIĀNAS, vajadzētu uzdāvināt tiem savu orientieri. Austrumu garuma 28 grāda un 30 minūšu meridiānam varētu piešķirt NĀVES MERIDIĀNU nosaukumu. Šovinistiskie cilvēciņi tad varbūt sapratīs, pat leposies, ka viņiem ir savs “meridiāns” – “lielkrievu

pasaules” orientieris, kuru nedrīkst pārkāpt, citādi draud nomaldīšanās vidē un prātā. Lai ceļš ved tikai pretī saullēktam – šādi notiks arī viņu dvēseliskā attīrīšanās!

VAJAG TIKAI SĀKT – PAVISAM HUMĀNI!

Bet Latviju pārvaldošajai grēkāžu bezmugurkaula elitei beidzot ir jāizprot vēsturiskā mācība – to, ka pārspīlēta piesardzība bez tālredzības ir latviešu tautas bezdibenis! Pedējais laiks “iejūgt” humāno transportu (parasti jau mikstčaulīgie ārēji ir arī žēlsirdīgi). Tāpēc ir jāveic nokavētais DDD process pavisam žēlsirdīgi!

Vajag tikai sākt – sākt ar kaut ko tādu, ko okupanti 1940. gadā izdarīja

kinokultūras seriāliem, ar kuriem piepildīsies varenās Krievijas TV programmas.

Pēc tam 9. maijā, svinot 75. “pasaules atbrīvošanas” gadadienu, ir jāizplāno DDD turpinājums. Kā to izdarīt? Tāpat, kā to darīja okupanti ar latviešiem, tikai humāni! Tas ir parasts loģistikas jautājums, kuru izlems “Latvijas Dzelzceļa” un “čekiņu kooperācijas” spices vīra Vladimira Jakušina personīgie sakari un draudzība.

Skaidrs ir viens – vai nu visi okupanti un kolonisti ir atgriezies savā pasaulē, vai arī šī pasaule ies tik tālu citu tautu pasaulē, cik apetītelīgas būs lielkrievu intereses. Putins ir spēka un viltīgas politikas piekritējs, manuprāt, bez cilvēības. Viņš necentīsies izgudrot “riteni” – intereses risinās tā, kā tās risināja Hitlers un Staļins, kuru ligzdā,

“Tikai DDD glābs pasauli no kārtējā slaktiņa. Piektajai kolonnai nav vietas kultūras zemē! Tai nav vietas Latvijā! Čemodan! Vokzal! Rossijsa!”

vispirms. Proti, sāksim tīrīt ieslodzījuma vietas! 13. oktobrī būs jau 70. gads-kārta, kopš okupēja mūsu galvaspilsētu Rīgu, kura vēl līdz šodienai ir okupantu “NAŠA RIGA”. Par godu šai gadadienai Latvijas mikstmiesīgajam prezidentam un Saeimai būtu jāparāda humānisma etalons visai Asinszemei un tas, kā darbojas vēsturiskā taisnība. Tātad vajadzētu izsludināt amnestiju jeb apžēlošanu visiem “nelaimīgajiem, nevainīgajiem” okupācijas laikā ieceļojušajiem un dzimušajiem krievvalodīgajiem noziedzniekiem un kopā ar ģimenis locekļiem viņus nosūtīt – atdot etniskajai krievu pasaulei. Viņi būs pateicīgi, un laimīga būs Krievija! Viņi tur varēs stiprināt un attīstīt krievu kultūru, stāstīt par saviem noziegumiem Rietumu pasaulē un papildināt scenārijus galvenajiem krievu

šķiet, ir pats izšķīlies. Bez humānisma jeb cilvēības.

Dzirdu, kāds no valdošās kliķes jau bailēs brēc: “Rietumi mūs nesapratīs un neatbalstīs!” Rietumi jau pieļāva divas vēsturiskas kļūdas. Lai Rietumi mūs saprastu, acimredzot ASV nevajadzēja Staļinu apturēt pie Elbas, bet aizlaist līdz Gibraltāram? Tad “atbrīvotāji” būtu izvarējuši francūzietes, itālietes, anglietes... Tad “cilindru nēsātāji” būtu rakušu urānu un izbadējušies zāģējuši taigā kokus... Vai tikai tad Rietumi mūs saprastu?

Tikai DDD glābs pasauli no kārtējā slaktiņa. Piektajai kolonnai nav vietas kultūras zemē! Tai nav vietas Latvijā! Čemodan! Vokzal! Rossijsa! Humānu apsvērumu dēļ Krievijai atgriezītie “nelaimīgie” nokļidēni būs ļoti laba latviešu tautas investīcija humānākai krievu pasaulei.

“Latvija nav realizējusi koloniālisma seku novēršanu, un lielais skaits svešautiešu traucē latviešu nācijas pilnvērtīgai attīstībai.”

bet mēs visu laiku gaidām mistiskus ārzemju investorus tā vietā, lai valsts kopā ar uzņēmējiem attīstītu Latvijai specifiskas, uz vietējām izejvielām balstītas ražotnes. Zemojamies, gaidot visādas mistiskus ārzemniekus ar visādiem noteikumiem. Tirgojam uzturēšanās atļaujas – pēdējais, ko varētu iedomāties.

DDD: Principā varētu teikt, ka tie, kuri šobrīd lepojas, ka ir nacionālisti un nacionāli domājoši, īstenībā ir soli priekšā visiem, kuri to nosoda.

A.K.: Protams. Citādi valda postpadomju psiholoģiskais sindroms un iepotētā doma, ka viss labais var nākt tikai no Austrumiem vai Rietumiem...

DDD: ...bet ne no pašiem?

A.K.: Jā. Lai gan Latvi-

deklarācijā par Latvijas okupāciju ierakstīto prasību ieviešanu dzīvē?

Aleksandrs Kiršteins: Pirmais un galvenais uzdevums – ir jātiek galā ar koloniālisma atstāto mantojumu! Latvijā nav divkopienu sabiedrības, bet ir 800 gados Livonijā, Kurzemes un Zemgales hercogistē, Baltijas guberņās, ar to īpašo statusu, un neatkarīgajā Latvijas valstī izveidojusies latviešu tauta un ap to aplipušas svešas civilizācijas etniskas druskas ar atšķirīgu kultūru un izpratni par vērtībām. Ievērojot Ukrainas bēdīgo mācību, vairs nekādu privilēģiju hana Batija dibinātās Maskavijas mantiniekiem, kuri lielā skaitā apsēduši kādreizējo Livonijas kultūrtelpu!

Intervēja Līga Muzikante

VĒLĒTĀJU ZINĀŠANAI!

Vilhelms Klincāns, Jūrmalā

Uzmanību!!! ZZS 12. Saeimas deputātu kandidātu sarakstos ir deviņi “Sprāguša ēzeļa ausu” ordeņa kavalieri. Turklāt sarakstu augšgalos! Vidzemē – Nr.2 Ingmārs Līdaka; Latgalē – Nr.8 Staņislavs Šķesters; Kurzemē – Nr.2 Aija Barča, Nr.3 Gundars Daudze, Nr.4 Māris Segliņš; Zemgalē – Nr.1 Augusts Brigmanis, Nr.2 Uldis Augulis, Nr.3 Andris Bērziņš.

Šie Saeimas deputātu kandidāti Krievijai atdeva Abrenes novadu, bet tagad atkal, piedodiet, kā prusaki lien uz Saeimu, lai varbūt vēlreiz nodotu Latviju? Arī citus sarakstus “grezno” šādi “varoņi”.

Lilija Treice, Rīgā

Katrai tautai ir jābūt saimniecei savā zemē, savā valstī, ar saviem likumiem un tikumiem. ANO uzde-

vums un vienīgā vērtība būtu nepieļaut karus, bet – vai tā īstenībā notiek? Vjetnama, Irāka, Sīrija, Afganistāna un tagad Ukraina... Divas brāļu tautas – krievu un ukraiņu – nu ir sanaidotas. NATO – šīs caurais lietussargs – nevar garantēt mieru un drošību Eiropas kontinentā, jo pati ir kļuvusi novājināta savās ambīcijās.

Iekarot, pakļaut, izlaupīt, aplaupīt – šādi tiek audzēts “izredzēto” kapitāls. Bet tautas kā vergi rūpējas par savu kungu baudām un labklājību. Gladiatori cīnās šodien ir transformē-

jušas par kapitālistu cīņas lauku.

Diemžēl arī latvieši sev par postu ir kļuvuši par atvērtu, patērētāju un “izredzēto” naudas varai kalpojošu sabiedrību. Gluži par modes lietu ir kļuvusi savas tautas un valsts zemes bagātību lēta izpardošana svešiniekiem. Un notiek vēl neiedomājamas lietas – tiek atdāvināta Latvijas pilsonība mūsu okupantiem, mūsu iekarotājiem. Vai, tā rīkojoties, latvieši sevi var saukt par saimniektautu savā zemē? Godkāre, varaskāre un augstprātība ir pārņēmusi

lielākās daļas cilvēku prātus. Šīs īpašības kombinējas vēl ar apšaubāmu loģisko domāšanu. Nu esam tur, kur esam – pasaules caurvējam pakļauti, lai izpūstu mūs no pasaules vēstures kartes... Tomēr katrā tautā, kaut mazākumā, ir arī tautas goda un lepnuma cilvēki, kas ir spējīgi pašai izdzīvot sevi, savu dzīvi savas tautas un valsts labā.

Tā nu ir: Latvijas valsts ir jāceļ atkal no jauna – no pašiem pamatiem! Domas ir reāls starojums, kuras mantojam no senčiem, uzversim tās un izmantosim.

LATVIEŠI!

Ēvalds Dreimanis

*Bioloģijas doktors,
Latvijas
Lauksaimniecības
universitātes
pasniedzējs*

Kur ir pazudusi (vienai daļai no mums) mīlestība, lepnums būt un palikt līdz mūža galam savas Dzimtenes – Latvijas patriotiem? Kādēļ esam noveduši savu Dzimteni līdz tādai situācijai, ka ir jācinās par mūsu valodas kā vienīgās valsts valodas saglabāšanu?! Kādēļ Latvijā atrodas 237 000 bētnes, kuri balso, blāuj un ārdās par krievu, būtībā okupantu, valodu kā otro valsts valodu Latvijā?

2014. gada 4. oktobrī notiks 12. Saeimas deputātu vēlēšanas, kas būtiski noteiks latviešu tautas un Latvijas valsts nākotni, likteni. Diemžēl izrādās, ka ļoti daudzi, it kā latvieši, manuprāt, ir kļuvuši par latviešu tautas vairākuma interešu nodevējiem, jo vēlēšanās piedalās kā *Saskaņas centra* deputātu kandidāti. Lūk, viņi:

Jānis Urbanovičs, Jānis Geduševs, Agris Kalnkažņiņš, Raimonds Gailis, Baiba Rozentāle, Ivo Kiršblats, Regīna Ločmele, Inese Švekle, Henrijs Frīdenbergs, Inga Ziņģe-Pupiņa, Viesturs Aboliņš, Raivis Belohvoščiks, Andris Mo-

rozovs, Ivars Zariņš, Kārlis Leiškalns, Jānis Adamsons, Sandris Bergmanis, Edgars Zveja, Aivars Guntis Kreituss, Edgars Vaikulis, Ralfs Morītis, Karīna Sprūde, Kristaps Laucis, Inese Baikovska, Mārtiņš Artiņš, Normunds Vagalis, Jānis Priede, Valdis Kalniņš, Marks Barkāns, Raimonds Bērziņš, Ziedonis Apariņš, Andrejs Elksniņš, Jānis Tutins, Vitālijs Aizbalts, Normunds Dimitrijevs, Raimonds Kalvišs, Modris Karpovs, Einārs Jurkevičs, Raimonds Rublovskis, Indulis Jankovskis, Gatis Meiris, Dzintars Obrickis, Krišjānis Peters, Ivars Jakovels, Zenta Tretjaka, Andris Arcimovičs, Mareks Zižņevskis, Raitis Čekšs.

Ļoti interesanti, ka 4. septembrī *Saskaņas centra* lideris Nils Ušakovs bija Maskavā, kur televīzijas intervijā teica: **Mums Krievijas prezidents Vladimirs Putins ir labākais, kas var būt.** 6.septembrī Nils Ušakovs tikās ar Krievijas premjerministru Dimitriju Medvedevu, un Krievijas Federācijas padomes priekšsēdētāju Valentīnu Matvienko. Interesanti, ko viņi tur apsprieda? Varbūt apsprieda jautājumu, kur deportēt tos latviešus, kas nepiekrīt *Saskaņas centra* viedoklim un Jaunlatvijas izveidošanai? Mūsu ģimene jau divreiz ir cietusi komunistiskā režīma laikā, būtībā Krievijas okupācijas laikā. Visbeidzot ir jāatgādina, ko teikuši V. Putina oponenti, kuri bija ieradušies Latvijā: “Latvija ir šo to sajutusi – ar šo partiju (SC) nevienam negrib veidot koalīciju, ar šo Federālās drošības dienesta sienās radīto Krievijas partiju.”

Esmu pārliecināts, ka manas tautas pārliecinošais vairākums sapratis,

ka nedrīkst balsot par *Saskaņas centru*, ja gribam dzīvot kā latvieši un saglabāt Latviju kā valsts nācijas – latviešu – valsti!

Situācija ir ļoti sarežģī-

nav ko cerēt.

Jau 2013. gada aprīlī nosūtīju Latvijas politiķi represēto apvienības priekšsēdētājam Gunāram Resnajam ierakstītu vēs-

“Diemžēl izrādās, ka ļoti daudzi, it kā latvieši, manuprāt, ir kļuvuši par latviešu tautas vairākuma interešu nodevējiem, jo vēlēšanās piedalās kā Saskaņas centra deputātu kandidāti.”

ta, lai neteiktu skarbāk. Tas tādēļ, ka ļoti daudzi neapzinās stāvokļa bīstamību, un krietnai daļai mūsu tautiešu ir vienalga, kam kalpot – kaut velnam, lai tikai nauda...

Mūsu svēts pienākums ir darīt maksimāli iespējamo, lai šo situāciju būtiski mainītu. Nelaime vēl ir tā, ka atkrit tāds liels spēks kā politiski represētās personas. Pašreiz uz šo spēku

tuli, kuru viņš saņēma. Taču rezultāta nekāda. Jau 2013. gada augustā mani satrieca Gunāra Resnā teiktais politiski represēto salidojumā: latviešiem ir jāsniedz roka *Saskaņas centram*. Arī šī gada notikūšajā salidojumā nekas būtisks netika pateikts par traģisko situāciju Latvijā, par gaidāmajām vēlēšanām. Tagad ir saprotams, kam viņš kalpo!

ĒVALDA DREIMAŅA VĒSTULE GUNĀRAM RESNAJAM

/uz kuru G.Resnais nav atbildējis nedz ar vārdiem, nedz ar darbiem/

Labdien, Gunār Resnā kungs!

Esmu pārliecināts, ka arī Jūs saprotat, cik nepatīkamā situācijā mēs esam nonākuši mūsu Dzimtenē – Latvijā. Ja mēs neko nedarīsim, nepretosimies notikumam attīstībai, tad drīz mūs sagaidīs pietiekami traģiski notikumi. Šo notikumu dzinējspēks ir Krievija, izpildītāji – krievvalodīgie. Būtība – šīs nelaimes cēlonis, īsi sakot, ir neveiktā deokupācija. Protams, to var izteikt krietni savādāk, taču Jums to atļaujos izteikt tiešāk. Nekavēsimies pagātnē, ir jādomā par nākotni!

Ir skaidrs, ka krievvalodīgie ir uzsākuši ļoti spēcīgu un pārdomātu uzbrukumu mūsu valodai, tautai un Latvijas valstij. [...]

Latvijas politiski represētajiem ir vislielākās tiesības pieprasīt valsts pārvaldes struktūrām un likumdevējiem aizliegt un likvidēt visas antilatviskā un pretlatviskā darbības, izpausmes. Politiski represētie ir varens spēks Latvijā. Turpmāk daudz kas atkarīgs no jūsu rīcības. Šajā darbā ir jāiesaista visas politiski represēto lokālās struktūras, kā to darīja uz 7.–9. Saeimas vēlēšanām. [...]

Visu labu vēlot,
Ēvalds Dreimanis

NEIZPROTAMAS RŪPES PAR OKUPANTIEM

Rozālija

Ventspilī

Nekad neesmu varējusi apjēgt, kāpēc Latvijas valstī ir vajadzīgas okupantu skolas – tās ir absurdas! Pastāv taču tāds vispārsaprotams process pēc okupācijas izbeigšanās kā dekolonizācija un deokupācija! Tas ir likumsakarīgs, tiesisks akts, kam ir jānotiek tūlīt pēc okupācijas izbeigšanās (ja vien tā patiešām ir beigusies...). Bet pie mums – kā ir?

Pie mums vēl rit okupācija – pilnās burās! Jā, jā, nebrīnieties! Mūsu zemi, kā redzat, vēl bradā prātam neaptverama okupantu, kolonistu masa – piektā kolonna dragā ar pilnu jau du. Un mūsu vara pūlas ar prātam neaptveramu centību to nostiprināt Latvijā.

Kaut kāds ārpriests, ko normāls saprāts nespēj sagremot! Bet kādi saprāti tad stūrē mūsu valsts kuģi? Vai drīkst teikt, ka nenormāli? Uzreiz būtu

jājautā – kas tad to pieļāva? Vai tad latviešu tautai pavisam smadzenes ir atmiešājis? Kā tadus nenormālos sēdina varas krēslos?! Pieprasīt taisnīguma augšamcelšanos – to arī nevaram, jo gribam taču būt pakalpiņi šiem nenormālajiem, pareizāk sakot, kangariem un nodevējiem, kuri joprojām neatslābstoši veic genocīdu pret latviešu tautu, pil dot, Dievs vien zina, kādas spalvainas rokas pavēles,

Kādreiz bija latviešiem brīvības cīnītāji, kuri par savu zemi un tautu atdeva pat dzīvības. Šodien protam vien uzdziedāt: “Labāk manu galvu ņēma nekā manu Tēvu zem’...”. Taču kur nu līdz galvai, ja nespējam vienkārši likvidēt krievu skolas un izdzīt okupantus, kas nebūt nedraud ar galvas zaudēšanu – ja tāda (kas nav tikai cepures uzlikšanai) patiešām ir uz pleciem.

Kad LTV “Panorāmā” parādīja R. Eigimu, kurš Daugavpils skolā 1. septembrī ir izmantojis agitā-

cijai – viņš nemaz nekautrēdamies kameras priekšā runāja krievu valodā(!). Es to redzēju un dzirdēju! Vai tā nav atklāta pīrgāšanās par valsts valodu?! Bet tas jau ir pierasts, un acimredzot visiem ir pieņemami – arī žurnālistiem, kuri,

“Kādreiz bija latviešiem brīvības cīnītāji, kuri par savu zemi un tautu atdeva pat dzīvības. Šodien protam vien uzdziedāt.”

šķiet, lepojas ar to, ka okupanti tik konsekventi runā savā mēlē, ignorējot latviešu valodu.

Arī pie mums (Ventspilī – pilsētā ar rītdienu!) latvieši ir mazākumā un aktīvi darbojas krievu skolas. Ja nu kādam tas šķiet normāli, tad nesaprotu, kas šodien pie mums ir nenormāli? Par Rīgu jau nemaz nerunājot – tā esot Eiropas kultūras galvaspilsēta (kurā seja ir okupanti?). Nu – ja valsts, kas ir pārpilna ar okupantiem, skaitās kultūras simbols, tad man pavisam vairs nav saprotams

– kas tad īsti ir kultūra?!

Ja reiz runājam par to, ka okupantiem, (lai tie aizvāktos) ir jāsgādā šeit neciešami apstākļi, tad viena no pirmajām nepieciešamībām, manuprāt, ir likvidēt viņu skolas Latvijā, nevis tās uzturēt – par valsts

naudu. Tāpat okupanti nav jāapkalgo (ne veikalos, ne iestādēs, ne tirgū u.tml.) viņu valodā – tas, nav jādara, un viņi nav tiesīgi to prasīt.

Ja valsti pārstāv arī kādi patiešām nacionāli spēki, tad, lūdzu, gādājiet taču beidzot par to, lai izbeigtos šī bezjēdzība!

Mīlie tautieši! Neļausim vēl vairāk iebradāt dubļos mūsu pašlepnumu. Trieksim okupantus prom no savas Tēvzemītes!

Likvidēsim viņu skolas Latvijā!

Runāsim latviski!

Vienīgais glābiņš – latviešu “maidans”?

Dienā, kad tika gatavots jaunais avīzes numurs, “DDD” redakcijā viesojās gaidīts ciemiņš no Vācijas – mācītājs Imants Alksnis. Vienā no iepriekšējām sarunām viņš uzsvēra: “Okupētājvalsts pilsoņi šeit ir iebrāukuši pretlikumīgi, tātad Latvijā dzīvo prettiesiski, tāpēc viņus pavisam mierīgi, ar likuma spēku var pārraidīt pāri robežai – uz turieni, no kurienes tie nākuši. Mums viņi ir kaitīgi.” Nemainot domas par nepieciešamo deokupāciju un dekolonizāciju, šodien Imants Alksnis atzina, ka, iespējams, vienīgais glābiņš mūsu tautai un valstij varētu būt latviešu “maidans”.

IECIETĪBA NEDRĪKST BŪT AKLA!

Saruna ar trimdas latviešu mācītāju
Imantu Alksni

DDD: *Kāds ir jūsu iespaids, atkal ierodoties Latvijā?*

Imants Alksnis: Nerunājot par kolonistu klātbūtni, pirmais iespaids bija nedaudz labāks nekā iepriekšējo reizi. Kāpēc? Tāpēc, ka redzu mātes ar bērniem un arī vairāk sievietes, kuras ir mātes cerībās – ļoti ceru, ka viņas ir latvietes! Arī manu paziņu vidū bērniņu un kļuvus vairāk. Dzirdēju, ka latviešu ģimenes ir kļuvušas ciešākas, un tas mani iepriecina.

Bet par politiku neko pozitīvu nevaru pateikt. Kolonisti vēl joprojām ir šeit. Ušakovs Rīgā uz katra staba plātās... Tāpat blamāza ir tā, ka “vecie kraķi”, kā Godmanis, Šlesers, Kalvītis, Straume, Jurkāns, ir salīduši vienā partijā un nu kandidē uz Saeimu. Viņi taču vismaz divreiz ir pārdevuši Latviju – es domāju banku afēras, Abrenes atdošanu! Bet viņiem nav kauna atkal list Saeimā, laikam zina par cilvēku aklumu un īso atmiņu. Tāpat Repše nav rimies.

DDD: *Vai jūs domājat, ka Saeimas vēlēšanas mainīs stāvokli mūsu valstī?*

I.A.: Nezinu. Ļoti zīmīgi ir tas, ka divi Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāji ir tikuši noslepka-voti, bet šis jau ilgi turas. Viņš taču pieļāva arī t.s. Valodas referendumu!

Tomēr es uzskatu, ka ir jāiet balsot. Kaut arī piekritu, ka nav partijas ar kārtīgu programmu par okupācijas seku novēršanu. Ļoti bēdīgi, ka Nacionālās apvienības programma ir tik vāja – viņi taču varēja vismaz skaidri izteikties! Tāpēc ir jāvērtē katrs kandidāts – jāpieliek krustiņš, vai arī jāizsvītro.

Sanāk, ka balsojam par “mazāko ļaunumu”, taču, manuprāt, tas šobrīd ir labākais iespējamais.

DDD: *Tomēr bez tautas atmodas nekas nemainī-*

sies. Vēlēšanas ir tikai “demokrātijas” izkārtne, kas neko nemaina.

I.A.: Visticamāk, ka vienīgais glābiņš mūsu tautai un valstij varētu būt latviešu “maidans”, bet līdz tam varam pamēģināt ar vēlēšanu palīdzību... Vispār man izskatās, ka ir gaidāms karš – Krievija ir kļuvusi ļoti agresīva. Tā teikt: “Ar trakiem – ko tu padarīsi...” Trakais nesa-prot, ka pret citiem ir jāizturas ar labu, bet Putins šobrīd ir kļuvis gluži traks. Kā savulaik Hitlers arī Putins tagad grib sagrābt apkārtējo pasauli pa gabaliņam. Ja nebūtu NATO un “5. panta”, tad “krievs” jau sen te būtu...

DDD: *Man jau liekas, ka tas “krievs” jau sen te ir... Ko latviešiem darīt, jūsuprāt?*

I.A.: Pirmkārt, katram latvietim ir jābūt gatavam uzpurēties tautas un valsts labā. Tas ir nepieciešams. Šobrīd mūsu tautiešu vairumam pietrūkst pašapziņas. Daudzi jaunās paaudzes pārstāvji vispār visam atmet ar roku – valsts problēmas tiem neinteresē. Viņi tā tiek audzināti, bez patriotisma. Valda materiālisms un egoisms, un šī briesmīgā kombinācija tiek iepotēta ar masu saziņas līdzekļiem, ar sabiedrisko domu, ar izglītības saturu, tā sagrauj visu sabiedrību.

Tāpēc mums, latviešiem, ir jāsasparojas.

DDD: *To jau rakstām katrā avīzes numurā!*

I.A.: Bet citas iespējas jau nav! Kā jau teicu, glābiņš var būt latviešu “maidans”. Tāpēc audzēsīm sevī vairāk gara spēka, vairāk pašapziņas, atmetīsim iecietību pret netaisnību. Pret ļaunumu, pret melienu, pret netaisnību cilvēks nedrīkst būt iecietīgs! Jo iecietība nedrīkst būt akla.

Intervēja Līga Muzikante

VĒSTULE

KAD SKOLNIEKI
UZZINĀS PATIESĪBU?

Labdien, cien. "DDD" redakcija!

Sākoties skolas mācību gadam, skolniekiem savās skolās somās atkal ir jāstiep neapmierinātība – latviešu jaunatnei uzspiestā Maskavas okupācijas varas melu ideoloģijas mācība, kas ir sabojājusi jauniešu smadzeņu prāta centrus, iedragājot arī veselību... Mums atliek tikai ārstēt postošās sekas, kamēr ļaunuma cēlonis atrodas šajā nobarikādējušajā padomju pūznī.

Ir pienācis pēdējais laiks, kad Maskavai būs apzināti jāreaģē uz Cilvēktiesību konvenciju, kas atmākos tās netīro sirdsapziņu. Latvijas valsts robežu Maskava pārkāpa varmācīgi ar tankiem un draudiem. Nu krievvalodīgajiem okupantiem – slepkavām un zagļiem, latviešu tautas nīdējiem – Latvijas zeme no sevis ir jāatbrīvo saskaņā ar starptautiskajām tiesību normām, kas ir spēkā un kas paredz deokupācijas un dekolonizācijas veikšanu.

Ar cieņu,

Silvija Muižniece
Rīgā

Noskumis stāvu pie Dzintara jūras,
Tā, viņus veldama, klusi man čukst:
"Man, Māmuļai – jūrai, nav miera ne naktī,
Par Latvijas dēliem sirds sāpīgi pukst.
Uz verdzības karoga brīvības vārdi,
Viesturs aiz dusmām bārdū sev plēš.
Kam guli uz lauriem Tu, Latvija – Māte,
Vai neredzi, Lāčplēsis cietumā sēž!
Ak, dūša jums papēžos, varoņi dižie,
Un migla joprojām vēl acīs jums līp,
Virs Burtnieka sirmā karājas cilpa –
Tur Latvijas dvēsele pakārties grib.
Odzes un glodenes ložņā pa Rīgu
Un klausās, ko latvietis latvietim teiks,
Bet neticu, varenie Viestura dēli,
Ka viltība gudrāko saprātu veiks.
Es gaidu, kad Gauja ar Daugavu steigsies
Ventu un Lielupi priecīgi sveikt,
Pie manis, šeit jūrā, še Dzintara jūrā,
Brīvības vēsti man, Māmuļai, teikt."

Raimonds Muzikants

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam "DDD"

Latvijas Nacionālā fronte

(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīgā, 2014

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktors vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: **SIA "Latgales druka",**
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

12. SAEIMAS VĒLĒŠANAS GAIDOT...

Aivars Gedroics

Daugavpilī

Vēl pirms pāris mēnešiem es biju rakstījis, ka šajās Saeimas vēlēšanās gan būtu jāpiedalās, un izteicu cerību, ka bijušais partijas NSS vadītājs **Viktors Birze** varbūt spēs izveidot jēdzīgu cilvēku sarakstu, kas radītu daudz maz nacionālu partijas programmu, ar kuru tad varētu mēģināt startēt un, ja arī necerēt uz reālu iekļūšanu Saeimā, tad vismaz izmantot iespēju šādi paust nacionālpatriotiskus uzskatus kaut vai bezmaksas agitācijas minūtēs, kas katrai partijai oficiāli pienākas. Tādējādi mēs parādītu, ka nacionālā ideja Latvijā vēl nav mirusi un ir cilvēki, kas nebaidās to brīvi un atklāti paust. Diemžēl šāds saraksts izveidots netika, un ar rūgtumu man ir jāsecina, ka nu jau trešajās Saeimas vēlēšanās pēc kārtas nevienas **patiesi nacionālas** partijas programmas pieteiktas nav.

Varētu tagad ilgi un plaši meklēt vainīgos un analizēt, kāpēc tas tā ir noticis, taču šis nav mana raksta uzdevums. Domāju, ka partiju un kustību vadītājiem tagad būs pietiekami daudz laika izspriest un izvērtēt savas pieļautās kļūdas un izsecināt, kā novērst to nebeidzamu atkārtoto šanos nākotnē. Es vēlos atbildēt uz jautājumu: ko, pēc manām domām, latvju patriotiem darīt 2014.gada 4.oktobrī?

Mans viedoklis nebūs īpaši oriģināls un neatšķirsies no tā, ko es pādu jau 2010. gadā pirms 10. Saeimas vēlēšanām un 2011. gadā pirms 11. Saeimas vēlēšanām. Proti, es uzskatu, ka ir divi rīcības varianti: vai nu neiet uz vēlēšanām vispār; vai arī aiziet un iemest urnā tukšu aploksni bez nevienas partijas zīmes tajā. Pats es attiecīgi 2010. un 2011. gadā esmu izmantojis abus.

Pirmajam rīcības variantam ir priekšrocība, ka nožēlojamo politikāņu sarīkotā farsa dēļ mēs nedeldējam savus apavus un neizniekojam laiku, ko varam pavadīt kaut vai ģimenes locekļu vidū; otrais savukārt parādītu mūsu attieksmi pret vēlēšanās kandidējošajām partijām – to, ka mums tās visas nav piemērotas, turklāt šādi apgrūtinātu pārvarēt procentu barjeru tām partijām, kuras, ja ticēt socioloģiskajām aptaujām, balansē uz 5 procentu barjeras robežas (te es, pirmkārt, domāju okupantiem pielienošās **Ingunas Sudrabas** partiju), jo šo barjeru rēķina, dalot par partiju nodoto balsu skaitu ar vēlēšanās piedalījušos, nevis ņemot atrasto derīgo aplokšņu skaitu. Kuru no šiem variantiem pats šogad izmantošu, godīgi sakot, vēl nezinu, tas būs atkarīgs no tādiem faktoriem kā laika

apstākļi, garastāvoklis, aizņemība ar citām, nozīmīgākām lietām... utt., u.t.p. Vienu gan zinu droši – nekādā gadījumā neseķos bijušā *helsinkieša* (kurš neglābjami zaudējis reputāciju ar idiotiskiem rakstiem internetā) un kādreiz cienītā, bet nu vairs tikai skumju līdzietību izraisošā, bijušā mācītāja aicinājumam balsot par "vienīgo patiesi nacionālo" partiju "VL/TB-LNNK".

Tiem, kas manai pozīcijai nepiekrīt un uzskata, ka tomēr vajadzētu šo partiju vēlēšanām atbalstīt, es gribētu pajautāt: ko šī partija latviešu tautai labu ir izdarījusi, atrazdamās Saeimā kopš 2010.gada? Vai varat nosaukt vismaz 10 labus darbus, ko tā ir paveikusi? Es personīgi pat 5 nosaukt nevaru. Ar ko šī partija būtiski atšķiras no it kā pretējā flangā esošā "Saskaņas centra"? Nosauciet 10 šādas atšķirības! Un atkal man jāsecina – es personīgi pat 5 tādas atrast nevaru. Toties kopīgā ar "SC" gan šai, gan citām Saeimā pārstāvētajām partijām, manuprāt, ir ne mazums. Tās visas ir par ciešāku integrāciju cionistu-masonu-pederastu izveidotās impērijas ES struktūrās, ar katru gadu zaudējot visu, kas vien kaut nedaudz atgādina par neatkarīgu, pastāvīgu Latviešu Valsti ("kronis" visam bija atteikšanās no nacionālās naudas vienības – lata); tās atbalsta okupantu integrāciju un pasludināšanu par likumīgiem Latvijas pilsoņiem (atšķiras tikai viedokļi par to, cik lielā tempā tas būtu jādara), līdztekus, protams, saknē noraidot dekolonizāciju kā nevajadzīgu un neiespējamu procesu; pat ar pušplēstu vārdu šīs partijas neieminas par nepieciešamību noteikt latviešiem Latvijā pirmtieksības, lai gan ir atbilstoša ANO rezolūcija, kas paredz tādu iespēju situācijā, kad nācijas izdzīvošana ir apdraudēta... utt., u.t.p.

Man ir pilnīgi vienaldzība, vai Saeimā ir, piemēram, 22 "VL" vai tikpat daudz "SC" deputātu – manā un, domāju, absolūtā vairuma latviešu dzīvē tas neko nemaina un nemainīs. Paskatīsimies, kādas personālijas startē "VL" sarakstā? **Raivis Dzintars** pats laikam neatcebras, ar kādiem uzskatiem viņš sāka savu politisko darbību un kādus viņš sludina tagad (vienā ziņā gan viņš ir konsekvents – dekolonizāciju, vismaz A.Gardas un citu istu patriotu izpratnē, viņš nekad nav atbalstījis. – *Aut.piez.*). Viņš ir aktīvs t.s. "integrācijas" atbalstītājs, kurš pats gan pat savu patēvu nav spējis "integrēt" un iemācīt viņam latviešu valodu (tātad ģimenē viņš ar šo cilvēku runā krieviski!!! – *Aut.piez.*), toties zina, ka pats svarīgākais ir par katru cenu tikt iekšā Saeimā

un arī valdībā, lai varētu zili zaļi uzdzīvot uz nodokļu maksātāju rēķina.

Jānis Iesalnieks kaut ko pareizu uzraksta savā *blogā* internetā, tad vēlāk to nožēlo, atvainojas un momentā glēvi izdzēš, pēc tam sniedz intervijas kosmopolitiskiem saziņas līdzekļiem, stāstot, ka viņš nemaz neesot tik briesmīgs, par kādu viņu iztēlojot un neaizmirstot atgādināt, ka viennozīmīgi ir pret dekolonizāciju (skat. <http://www.iesalnieks.lv/2011/10/nepaklausigais-nacionalists-iesalnieks.html>). Tādējādi viņš zaudē pēdējās cieņas paliekas istu patriotu acīs, toties saglabā naudīgu *čīnavnieka* vietu Saeimā sev un sieviņai, ko viņiem apmaksā viņu mīļā "partijeļe".

Jānis Dombrava vienīgais no savas partijas balsoja pret *jevrika* ieviešanu Latvijā. Tomēr pēc šī notikuma partiju nepameta, tādējādi, pēc manām domām, parādot, ka nav nekāds patriots, bet ir tukšs demagogs un glēvs pašlabuma meklētājs – kā, manuprāt, visi *vislatujatkas*.

Vēl par pieminēt **Imantu Parādnieku**, kurš, zaudējot matus, zaudējis arī savu "ekstrēmismu" un turpmāk vairs nekādus "fašistu ieročus" bērnudārzos nedemonstrē... Toties netaiķi U.Freimani drošībasniķu rokās nodot gan viņš nebija skubināms...

Par bēdīgi slaveno daugavpilieti **Inesi Laizāni** un viņas izteikumiem, ka visi, kas dzīvo Latvijā, mums esot ļoti vajadzīgi, esmu jau rakstījis agrāk. Atzīmēšu tikai, ka viņa vēl šajā gadsimtā (!!! – *Aut.piez.*) piedalījās mitiņos

Dubrovina parkā, kuros izteica pateicības vārdus Daugavpils "atbrīvotājiem no fašisma". Dzirdēt šādu muldoņu latviski vismaz man ir daudz pretīgāk nekā to pašu klausīties okupantu mēlē...

Vēl "VL" sarakstā Latgales vēlēšanu apgabalā sācis figurēt uzņēmējs **Aleksandrs Korņilovs**, kurš agrāk vispār politikā nekādi sevi nav parādījis, un es nekad arī neesmu dzirdējis viņu runājam latviski. Par politiskajiem liķiem, kas "VL" pievienojās savulaik no "TB/LNNK", es vispār nevēlos tērēt laiku, rakstot kaut rindiņu.

Visbeidzot cilvēkiem, kas bažijas, ka tomēr bez "VL" Saeimā latviešu stāvoklis vēl vairāk pasliktināsies, es varu atbildēt: "Varbūt tieši to mums arī vajag, lai tauta beidzot izrautos no miega un apātijas. Varbūt tad mēs neapmierināsimies ar "tvaika nolaišanu" no dažu viltuspatriotu pusēs, bet radīsim patiešām nacionālu, īsteni radikālu kustību, tādu kā «Правый сектор» ("Labējais sektors") Ukrainā, kuri, faktiski bez jebkāda Porošenko atbalsta, jau vairākus mēnešus uz dzīvību un nāvi cīnās priekšējās līnijās par savas valsts un nācijas pastāvēšanu! Tai pat laikā šī kustība nesmādi arī parlamentāras cīņas metodes, aktīvi piedalās gaidāmajās Ukrainas parlamenta vēlēšanās. **Ukrainu patriotiem IR, par ko balsot... Vai mums kādreiz būs?**

LATVIETI, MOSTIES, CELIES KĀJAS UN SĀC STRĀDĀT!!!
TAVĀ VIETĀ PATIESU BRĪVĪBU CITI NEIZCĪNĪS!!!

Strah ot peremen v Latgalii.

Руководитель Даугавпилсского отделения Национального Объединения Александр Корнилов

Я считаю, что именно в Латгале политическая элита недооценила единство и чувство латышской принадлежности, которые проявляются в поддержке Национального Объединения на выборах.

Национальное – это не радикальное, это чувство латышской принадлежности. Государство должно заботиться не только о других культурах, живущих в государстве, но и о латышской культуре, которую мы должны поддерживать и развивать. Именно поэтому мы поддерживаем Национальное Объединение, которое защищает интересы латышей и способствует развитию латышской культуры.

В какой степени мы хладнокровно определяем взгляды общественного мнения? В какой степени, политика, происходящая и систематизирует язык

на каких выборах. В действительности другие партии получают неадекватно и ценно, злоупотребляя ради своей выгоды богатой этнической ситуацией в Латвии. Они пытаются открыть взглядом Национального Объединения, выдавая их за радикальные и односторонне национально настроенные. Это стран, который дает конкурентам. Стран, которая не боится вас, потому что каждый живущий здесь человек другой национальности чувствует принадлежность Латвии. Эффективные манипуляции свободой слова в прессе являются в латгальском и латвийском.

Страх перед тем, что члены нашей партии это профессионалы, которые способны поглотить власть, этому непрерывному развитию коррупции и направить государство на путь благосостояния, неадекватно на рост, когда каждый житель Латвии сможет получить финансовую поддержку в своем личном хозяйстве.

Из-за страха Национальное Объединение пытается не допустить к власти, в местных самоуправлениях, потому что мы за общий экономический рост Латвии для всех жителей, которые способны поглотить власть этому непрерывному развитию коррупции и направить государство на путь благосостояния, неадекватно на рост, когда каждый житель Латвии сможет получить финансовую поддержку в своем личном хозяйстве. Консервировать партию боится нас, потому что мы всегда за стабильные ценности, а не за покусание на ветер политическое перемены. Будет сказано, не бойтесь, сохраняйте латышскую в себе и будущее государства!

Nacionālā apvienība Daugavpilī izplatīja avīzi krievu valodā – tā reklamē Saeimas deputāta kandidātu, Nacionālās apvienības Daugavpils nodaļas vadītāju Aleksandru Korņilovu. Neticami? Diemžēl fakts.